

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel, 25.02.2002
KOM(2002) 102 lopullinen

Kertomus

Suomen pohjoisten alueiden maataloutta koskevan pitkäaikaisten kansallisten tukien järjestelmän soveltamisesta vuosina 1996-2000 komission päätöksen 95/196/EY mukaisesti

Komission neuvostolle esittämä Itävallan tasavallan, Ruotsin kuningaskunnan ja Suomen tasavallan Euroopan unioniin liittymisestä tehdyn sopimuksen 143 artiklan 2 kohdan mukaisesti

SISÄLLYSLUETTELO

1.	JOHDANTO	3
1.1.	Yleistä	3
1.2.	Pohjoisen tuen yleiset tukiperusteet.....	5
1.2.1.	Viljelyalaaan perustuvat tuet	6
1.2.2.	Kotieläintalouden tuet	6
1.2.3.	Nuoret viljelijät	6
1.2.4.	Porotuki.....	7
1.2.5.	Kasvihuonetuotanto	7
1.2.6.	Varastointituet.....	7
1.3.	Pohjoisen tuen hallinnointi	7
2.	POHJOINEN TUEN TOIMEENPANO VUOSINA 1996-2000.....	8
2.1.	Maksettu tuki vuonna 2000.....	8
2.2.	Yhteisön tuet	9
2.3.	LIITTEEN II yhdistelmä: Tuotanto ja kaikki tuet tuotteittain.....	10
3.	POHJOISEN TUEN VAIKUTTAVUUS JA MERKITYS VUOSINA 1995 – 2000.....	11
3.1.	Selvityksen perusteet.....	11
3.2.	Pohjoisen tuen maksatus	12
3.3.	Tuotteiden ja tuotantopanosten hintakehitys.....	12
3.4.	Tilalukumäärä	13
3.5.	Tuotannon kehitys.....	14
3.6.	Tukien taloudelliset vaikutukset	16
3.7.	Vaikutukset elintarvikeketjuun	16
3.8.	Vaikutukset ympäristön tilaan	17
3.9.	Sosio-ekonomiset vaikutukset.....	17
4.	LOPPUPÄÄTELMÄT	17

LIITE

1. JOHDANTO

1.1. Yleistä

Itävallan tasavallan, Ruotsin kuningaskunnan ja Suomen tasavallan Euroopan unioniin liittymisestä tehdyn sopimuksen 142 artiklan mukaisesti komissio on antanut Suomelle luvan myöntää pitkäaikaisia kansallisia tukia sen varmistamiseksi, että maataloutta ylläpidetään pohjoisilla alueilla. Pohjoista tukea myönnetään erityisesti perinteisen alkutuotannon ja jalostuksen ylläpitämiseksi, maataloustuotteiden tuotannon, kaupan ja jalostuksen rakenteiden parantamiseksi, kyseisten tuotteiden markkinoille saattamisen helpottamiseksi ja ympäristönsuojelun ja maaseudun säilyttämisen varmistamiseksi

Tukea, joka voidaan eritellä kuuluvaksi tietyille osa-alueelle ja joka on sidottu fyysisiin tuotantontekijöihin, ottaen huomioon yhteisessä markkinajärjestelyssä vahvistetut rajoitukset, ei saa sitoa tulevaan tuotantoon eikä se saa johtaa todetun tuotannon tai kokonaistuen kasvuun verrattuna liittymistä edeltävään vertailujaksoon, jonka komissio määrittää.

Antamassaan päätöksessä 95/196/EY¹, jota eräiltä osin on muutettu 4.4.1997 annetulla päätöksellä 97/279/EY² ja 7.6.2000 annetulla päätöksellä 2000/405/EY³, komissio on

- määritellyt Suomen pohjoisen alueen joka käsittää 62. leveyspiirin pohjoispuolella sijaitsevat maatalousalueet ja tietyt lähialueet, joilla vallitsevat vastaavanlaiset maatalouden harjoittamisen erityisen vaikeaksi tekevät ilmasto-olosuhteet. Alueita määrittäessään komissio on ottanut huomioon erityisesti alhaisen väestötiheyden (korkeintaan 10 henkeä/km²), käytetyn maatalousmaan (KMM) osuuden kokonaispinta-alasta (vähemmän kuin 10 prosenttia) ja ihmisravinnoksi tarkoitettujen peltokasvien viljelyyn varatun maatalousmaan osuuden käytetystä viljelypinta-alasta. Tällä tavoin määriteltyjen Suomen pohjoisten alueiden käytössä oleva maatalousmaa on yhteensä 1 417 000 hehtaaria eli 55.5 % käytössä olevan maatalousmaan kokonaismäärästä.
- määritellyt pohjoisen tuen alueen muodostuvan viidestä osa-alueesta, jotka ovat C1, C2, C2pohjoinen⁴ (ml. C-alueiden saaristo), C3 ja C4 (kuvio 1). Nautojen, lampaiden ja maidon tukien eriyttämiseksi osa-alueet C3 ja C4 on edelleen jaettu osavyöhykkeisiin P1, P2, P3 ja P4 (osa-alue C3) sekä P4 ja P5 (osa-alue C4). Jako osa-alueisiin tekee mahdolliseksi maataloustuen mukauttamisen ottaen huomioon alueella harjoitetun maatalouden ominaispiirteet ja luonnonhaittojen vakavuuden. Tässä tarkoituksessa on sovellettu pääasiassa NIKULA-indeksiä (synteettinen maatalouteen liittyvä taloudellinen tunnusluku, jota on käytetty hyväksi myös epäsuotuisten alueiden määrittelyssä), jonka avulla kukin kunta voidaan luokitella johonkin osa-alueeseen tai osavyöhykkeeseen.
- vahvistanut vertailuajankohdan, jota käytetään todettaessa, että pohjoinen tuki ei johda maataloustuotannon tai kokonaistuen kasvuun. Käytettävissä olevien kansallisten tilastojen perusteella maataloustuotannon ja ennen liittymistä sovelletun kokonaistuen vertailuajaksi on vahvistettu määrien osalta vuodet 1991-1993. Poikkeuksen muodostavat lehmänmaito ja naudat, joiden vertailuajaksi on vuosi 1992, jota on käytetty sekä Suomen maitokiintiön että vertailukarjan vahvistamisessa. Poikkeuksellinen on myös puutarhatuotantoala, jonka vertailuajaksi on otettu vuosi 1993 luotettavien tilastojen saatavuuden vuoksi.

---

¹ EYVL N:o L 126, 9.6.1995, s. 35

² EYVL N:o L 112, 29.4.1997, s. 34

³ EYVL N:o L 154, 27.6.2000, s. 23

⁴ Jatkossa käytetään lyhennettä C2p kattamaan alueet C2pohjoinen ja C-alueiden saaristo.

- määritellyt tuen enimmäismäärän tuotteittain ja osa-alueittain. Kaikkien kasvituotteiden (viljat ja muut peltokasvit, hedelmät ja vihannekset, tärkkelysperunat ja sokerijuurikkaat) ehdotettu tuki lasketaan hehtaaria kohden. Eläintuotannon tuki ilmoitetaan nautayksikköinä (NY) nautojen (hiehoja lukuun ottamatta), hevosten, uuhien, vuohien, sikojen ja siipikarjan osalta. Maidon tuki puolestaan ilmoitetaan kilogrammaa kohden ja porojen sekä hiehojen tuki eläintä kohden. Tukea maksetaan myös pohjoisilla alueilla tuotettujen hedelmien ja vihannesten varastoinnille. Yksikkönä on FIM/m³/vuosi. Nuorille viljelijöille (alle 40-vuotiaat) suunnattu kiinteä hehtaarituki koskee nurmialaa ja viljakasveja. Lisäksi tukea saa laitumena tai kesantona pidetty ja ruokaperunoiden viljelyyn käytetty maatalousmaa. Samaa tukea myönnetään myös muille viljelykasveille, mutta se lasketaan erikseen kunkin viljelytyypin mukaan.

Ohjelmaan kuuluvien tukien taso arvioitiin siten, että vertailukauden aikaista tuotekohtaista kokonaistukea verrattiin liittymisen jälkeen sovellettuun tukeen. Laskettaessa vertailukauden aikaista kokonaistukea huomioon otettiin toisaalta Suomessa vuonna 1993 noudatettujen hintojen ja yhteisön hintojen välinen ero (välillinen tuki) ja toisaalta kansallisesta talousarviosta saman vuoden aikana rahoitettu suora tuki.

Liittymisen jälkeen sovelletuksi tueksi katsottiin siirtymäkauden (1995-1999) aikaisten liittymisasiakirjan 138-140 artiklan mukaisten alenevien kansallisten tukien ja pohjoisten tukien lisäksi luonnonhaittakorvaukset, jäsenvaltion pohjoisten alueiden maanviljelijöille suunnittelemaat maatalouden ympäristötuet ja yhteisten markkinajärjestelyjen (YMJ) perusteella myönnettyt tuet.

Jos tukien muuttaminen johtaa ennen liittymistä sovelletun tuen ylittymiseen, sallittua pohjoista tukea mukautetaan seuraavasta kalenterivuodesta alkaen.

Tukimäärät ilmoitetaan kansallisena valuuttana (arvo 1.1.1995) ja niitä voidaan mukauttaa vuosittain. Mukauttaminen edellyttää komission päätöksen muuttamista.

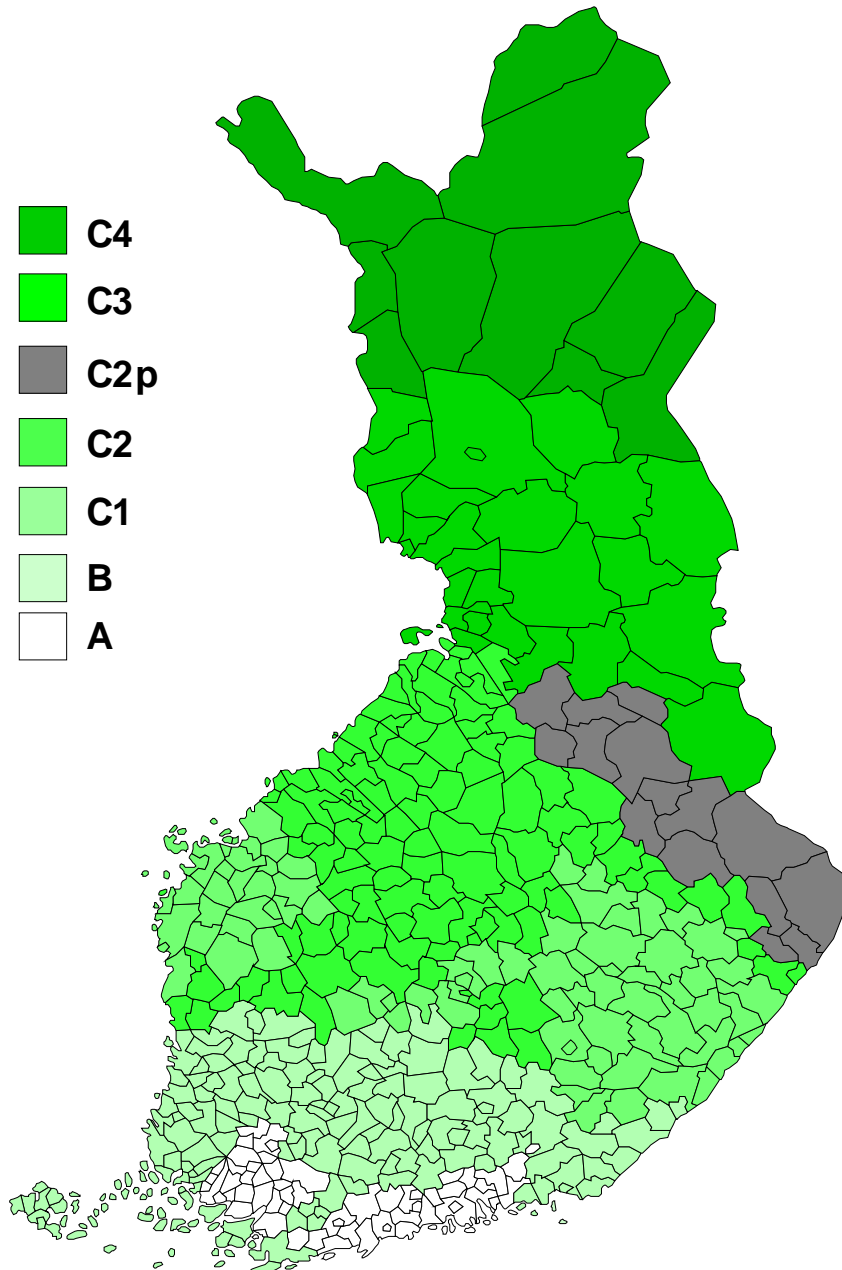
Pohjoiset tuet (lukuun ottamatta maitoa, johon sovelletaan kiintiöjärjestelmää) eivät perustu tuotettuun määrään vaan tuotantotehtäviin päätöksen 95/196/EY liitteessä 4 lueteltujen alueellisten rajoitusten mukaisesti.

Tuotannon kasvun välttämiseksi päätöksessä määrätään, että todettaessa tietyn tuotteen kokonaistuotannon ylittäneen vertailukauden aikaisen tuotannon kyseistä tuoteryhmää koskevia tukia alennetaan suhteellisesti seuraavana vuonna. Tätä lauseketta sovelletaan peltokasvien tuotantoon, vain jos tuotanto ylittyy keskimäärin yli 10 prosentilla kahden peräkkäisen vuoden aikana.

Tuotanto- ja tukimäärät esitetään tuote- ja osa-aluekohtaisesti, jotta vältettäisiin alakohtaiset tai osa-aluekohtaiset (tuet vaihtelevat osa-aluekohtaisesti) tuen yleiset alennukset, jos tuotannon ylittyminen vaikuttaa mahdolliselta.

Päätöstä 95/196/EY muutettiin päätöksellä 97/279/EY korjaamalla eräitä asiavirheitä, lisäämällä SLOM-maitomäärät, eriyttämällä siipikarjan tuki lihan ja kananmunien osalta sekä sallimalla maidon tuen maksamisen neuvoston asetuksen (ETY) No 3950/92 artiklan 2(1) mukaisesti sekä päätöksellä 2000/405/EY, jossa siirrettiin vuosittaisen raportoinnin takaraja huhtikuusta kesäkuuhun, sallittiin uudelleen siipikarjan tuen yhteistarkastelu, lisättiin SLOM-maitomäärät sekä siirryttiin ensi kädessä tarkastelemaan lihantuotantoa kokonaisuudessaan ennen tuotekohtaista tarkastelua. Näillä muutoksilla ei ollut vaikutusta yksikkötukiin, kokonaistukeen tai tuotantomääriin.

Kuvio 1. Maatalouden tukialueet (pohjoisen tuen alueeseen kuuluvat tukialueet C1-C4)

1.2. Pohjoisen tuen yleiset tukiperusteet

Pohjoista tukea on maksettu maa- ja puutarhataloustuottajille maidon pohjoisena tuotantotukena, pohjoisena hehtaaritukena, yleisenä hehtaaritukena, nuorten viljelijöiden pohjoisena tukena, pohjoisena kotieläinyksikkötukena, teurastetuista hiehoista ja sonneista maksettavana tukena, poronmestajille maksettavana tukena, maidon- ja lihan kuljetustukena, puutarhatuotteiden varastointitukena, kasvihuonetuotannon tukena sekä metsämarjojen ja -sienten varastointitukena.

Tukea voidaan maksaa Suomessa vakinaisesti asuvalle viljelijälle, joka on luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö taikka luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmä riippumatta siitä, mikä on ryhmän ja sen jäsenien oikeudellinen asema. Suomessa asuvaksi katsotaan myös yhteisö ja säätiö, jonka kotipaikka on Suomessa.

Tukea voitiin maksaa tuottajalle, joka (tai jonka puoliso) on vähintään 18-vuotias, mutta ei yli 65-vuotias. Jos kysymys on useamman viljelijän yhdessä harjoittamasta maatilataloudesta tai yhteisömuodossa harjoitettavasta maatilataloudesta, tukea voidaan maksaa, jos vähintään yksi maa- tai puutarhataloutta itse harjoittava viljelijä, yhtiömies, jäsen tai osakas täyttää ikää koskevan edellytyksen.

Tuen saajalla tulee olla hallinnassaan kasvukauden aikana viljelyksessä olevaa peltoa vähintään kolme hehtaaria. Puutarhakasvien pohjoista hehtaaritukea ja puutarhatuotteiden varastointitukea voitiin kuitenkin maksaa, jos puutarhakasvien viljelyala oli vähintään puoli hehtaaria.

Pohjoista tukea ei makseta, jos tuen määrä tukityyppiä kohti jää alle 500 markan.

1.2.1. Viljelyalaan perustuvat tuet

Tuen perusteena on tuottajan hallinnassa kesäkuun 1 päivänä oleva peltoala, jota käytetään pelto- ja puutarhakasvien viljelyyn sen kasvukauden aikana, jolta tukea maksetaan. Niiden kasvien osalta, joiden markkinointi edellyttää kuulumista kasvinsuojelurekisteriin tai kasvien laadunvalvontarekisteriin, tuen maksamisen edellytyksenä on, että tuottaja kuuluu rekisteriin.

Tukea voidaan maksaa vain tuotantoalasta, jota viljellään vähintään paikkakunnalla tavanomaisen viljelytavan ja yhteisen maatalouspolitiikan mukaisia suoran tuen järjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1259/1999 3 artiklassa tarkoitettujen kasvintuotannon ympäristöehtojen mukaisesti.

1.2.2. Kotieläintalouden tuet

Pohjoisen kotieläinyksikkötuen määräytymisperusteena on tuottajan omistuksessa tai hallinnassa olevien kotieläinten perusteella laskettu kotieläinyksiköiden kokonaismäärä. Jos eläinten määrä laskenta-ajankohtana poikkeaa merkittävästi vakiintuneesta määrästä, tuki voidaan maksaa vakiintuneen eläinluvun mukaan edellyttäen, että tuotanto on jatkuvaa. Emolehmille ja uuhille maksetaan tukea vain tuottajalle vahvistetun tilakohtaisen kiintiön rajoissa.

Eläinyksikköä kohti maksettavia tukia voidaan maksaa alueella C2p enintään 300 eläinyksiköstä, alueella C3 enintään 200 eläinyksiköstä ja alueella C4 enintään 100 eläinyksiköstä. Kanojen tukea voidaan alueella C1, C2, C2p maksaa enintään 260 eläinyksiköstä tuen saajaa kohden.

Maidon pohjoista tuotantotukea (mk/kg) maksetaan tuottajalta markkinointiin ostetusta maidosta sekä suoraan tilalta myydystä maidosta korkeintaan tiloilla olevaan kiintiömäärään saakka.

1.2.3. Nuoret viljelijät

Nuorille viljelijöille maksetaan hehtaaritukea. Nuorella viljelijällä tarkoitetaan tuottajaa, joka tai jonka puoliso on alle 40-vuotias

1.2.4. Porotuki

Poronmistajille maksetaan alueilla C3 ja C4 kunakin poronhoitovuotena ruokakuntakohtaista eloporokohtaista tukea. Poronhoitovuosi alkaa 1 päivänä kesäkuuta ja päättyy 31 päivänä toukokuuta seuraavana vuonna.

1.2.5. Kasvihuonetuotanto

Kasvihuonetuotannon tuen perusteena on tomaatin, kurkun, salaatin, tillin, persiljan, leikkokukkien, leikkovihreän, ryhmäkasvien ja sisätiloihin tarkoitettujen ruukuissa viljeltävien koristekasvien tuotantoala sekä avomaakurkun, kiinankaalin ja paprikan tuotantoala.

Tuen maksaminen edellyttää, että kasvihuoneet ovat lämmitettyjä ja että niiden ala on vähintään 300 neliometriä. Tukea voidaan maksaa vain tuotantoalasta, jota on viljelty vähintään paikkakunnalla tavanomaisen viljelytason mukaisesti.

1.2.6. Varastointituet

Puutarhatuotteiden varastotukea maksetaan vuosittain tuottajan 1.10.-31.12. hallitseman kotimaisten avomaavihannesten ja omenoiden varastointiin käytettävän varastointitilan perusteella siten, että perusteena on loka-joulukuussa käytössä olevan varastotilavuuden keskiarvo. Tukea hakevan tuottajan täytyy olla itse tuottanut varastoidut tuotteet, tuotteet täyttävät kasvien vähimmäislaatuvaatimukset ja että puutarhakasvien viljelyala on vähintään 0,5 hehtaaria. Metsämarjojen ja –sienten varastointitukea maksetaan metsämarjojen ja –sienten varastotilojen haltijoille.

1.3. Pohjoisen tuen hallinnointi

Maataloushallinnon alueorganisaationa toimii 15 alueellista työvoima- ja elinkeinokeskusta (jäljempänä TE-keskus). TE-keskusten maaseutuosastot hoitavat tukien valvontatehtävien lisäksi muita tukihallinnon toimeenpanotehtäviä, kuten kuntien maaseutuelinkeinoviranomaisten ja viljelijöiden koulutusta, muiden kuin kunnassa käsiteltävien hakemusten käsittelyä ja maksujen hyväksyntää sekä kuntien maaseutuelinkeinoviranomaisten toiminnan valvontaa kuntatarkastusten avulla.

Kuntien maaseutuelinkeinoviranomaiset ottavat vastaan viljelijätukihakemukset ja tallentavat tukihakemustiedot IACS –järjestelmään. Tukilaskenta suoritetaan keskitetysti, jonka jälkeen maaseutuelinkeinoviranomaiset tekevät tukipäätökset ja toimittavat ne viljelijöille. Kuntien osallistuminen maatalous- ja maaseutuelinkeinohallinnon tehtäviin on turvannut hallinnon asiakasläheisyyden ja hyvän paikallistuntemuksen.

Kansallisiin tukiin liittyy EU-tukien tavoin tuensaajiin kohdistuvaa valvontaa, jota TE-keskuksen tarkastajat tekevät. Vuosittain tarkastetaan 5 % tukihakemusten määrästä. TE-keskusten tarkastajat valvovat myös kuntien maaseutuelinkeinoviranomaisten toimintaa.

2. POHJOINEN TUEN TOIMEENPANO VUOSINA 1996-2000

Koska tukijärjestelmä kattaa useita tuotteita ja tuen taso eräiden tuotteiden osalta vaihtelee vuosittain, esitetään tuotekohtainen tarkastelu liitteessä. Tässä luvussa tarkastellaan tuen kokonaismäärän kehitystä sekä esitetään tuen taso vuonna 2000.

2.1. Maksettu tuki vuonna 2000

Seuraavassa taulukossa esitetään esimerkinomaisesti yhteenveto vuonna 2000 sovelletuista pohjoisen tuista (Huom: 1 Suomen markka vastaa 0,168 euroa).

Taulukko 1a. Yhteenveto tukimääristä vuonna 2000

Myönnetty pohjoinen tuki, milj. Mk							Sallittu Pohjoinen tuki milj. mk	Ylitys/ alitus %
Tuotteet	Osa-alue							
	C1	C2	C2 Pohj.	C3	C4	Yhteensä		
1. Eläintuotteet								
Naudat, joista								
- emolehmiä	5,47	6,67	0,74	0,58	0,13	13,6	31,0	-56 %
- sonneja > 6 kk	64,56	130,62	15,89	34,19	4,30	249,6	326,5	-24 %
- teurastettavia hiehoja	10,35	19,24	2,92	3,85	0,54	36,9	102,0	-64 %
Uuhet, vuohet	4,37	4,07	0,92	3,82	1,64	14,8	16,4	-10 %
Siat	142,96	77,99	4,33	4,57	0,00	229,8	265,7	-13 %
Siipikarja	44,53	10,17	0,60	0,52	0,00	55,8	81,1	-31 %
Hevoset	5,07	5,78	0,76	0,80	0,15	12,6	15,0	-16 %
Porot				4,59	12,31	16,9	36,6	-54 %
Maito	268,78	549,81	65,00	167,64	32,70	1 083,9	1 207,6	-10 %
Maidon ja lihan kuljetustuki						9,8	13,5	-27 %
YHTEENSÄ 1						1 723,7	2 095,3	
Ero, milj. Mk							-371,6	-18 %
2. Kasvituotteet								
- Sokerijuurikas	2,59	0,22	0,00	0,00	0,00	2,8	7,6	-63 %
- Tärkkelysperuna	3,55	1,87	0,00	0,00	0,00	5,4	7,0	-23 %
Viljat ja muut peltokasvit								
- ohra, kaura ja seosvilja	0,00	41,61	2,92	2,86	0,05	47,4	54,5	-11 %
- muut viljat ja peltokasvit	6,62	4,50	0,26	0,00	0,00	11,4	30,9	-63 %

Taulukko 1b. Yhteenveto tukimääristä vuonna 2000

Myönnetty pohjoinen tuki, milj. mk						Sallittu pohjoinen tuki	Ylitys/ Alitus	
Osa-alue								
	C1	C2	C2 Pohj.	C3	C4	Yhteensä	milj. mk	%
Puutarhatalous								
- Kasvihuoneviljely								
- - vihannekset						99,6	107,0	-7 %
- - kukat ja kasvit						30,8	39,8	-23 %
- Avomaavihannekset	3,17	1,33	0,09	0,18	0,00	4,8	5,1	-8 %
- Omenat	0,011	0,004	0,001			0,02	0,01	59 %
Varastointituki						5,4	15,0	-64 %
Metsämarjojen ja sienten varastotuki						0,9	2,0	-55 %
Käytetty maatal.maa (laidunmaa, kesanto jne)	0,00	64,83	7,40	22,24	5,36	99,8	157,4	-37 %
Nuoret viljelijät	27,73	36,32	3,49	4,59	0,60	72,7	94,2	-23 %
YHTEENSÄ 2						381,1	520,5	
Ero, milj. Mk							-137,4	-26 %
Muut tuet						0,0	22,7	-100 %
KAIKKI YHTEENSÄ (1 + 2 + muut)						2 104,9	2 638,5	
Ero, milj. Mk							-531,7	-20 %

Huomiot: Kokonaistasolla tuet jäivät 531,7 milj. mk (20 %) alle sallitun enimmäistason. Eläintuotteiden osalta alitus oli 371,6 milj. mk (18 %) ja kasvituotteiden osalta 137,4 milj. mk (26 %).

2.2. Yhteisön tuet

Pohjoisen tuen tasoa laskettaessa otettiin huomioon myös yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) markkinajärjestelmien mukaisesti tuotteille maksettu tuki sekä laskennallisesti myös luonnonhaittakorvaus sekä ympäristötuki (tämän osalta käytettiin kokonaistukea).

Taulukko 2 Eläintuotteiden tuet

Vuosi	Markkinatuki	Luonnonhaittakorvaus	Maatalouden ympäristötoimenpiteet	Yhteensä milj. FIM
	Yhteensä milj. FIM	Yhteensä milj. FIM	Yhteensä milj. FIM ¹⁾	
1996	148,0	502,2	396,0	1 046,2
1997	196,8	207,5 ²⁾	394,2	772,3
1998	170,3	588,2	347,1	1 105,5
1999	163,4	632,7	343,2	1 139,3
2000	292,6	812,7	510,6	1 615,9
Vertailukausi	199,6	707,0	277,4	1 184,0

1) Taulukossa ilmoitettu tuki on viljelijöille maksettu kokonaistuki, eikä ainoastaan 20% kannustinosa.

2) Luku poikkeaa muista vuosista (vrt. myös Taulukko 3)

Huomiot: Tukien vertailumäärässä ei ole huomioitu Agenda 2000-uudistuksen vaikutuksia yhteisötukiin. Markkinatuen nousu vertailukautta suuremmaksi on korvausta edelleen alentuneista tuottajahinnoista.

Taulukko 3. Kasvituotteiden tuet

Vuosi	Markkinatuki Asetus 1765/92	Luonnonhaittakorvaus	Maat. Ympäristötoimenpiteet	Yhteensä kaikkiaan
	Yhteensä milj. FIM	Yhteensä milj. FIM	Yhteensä milj. FIM ¹⁾	milj. FIM
1996	399,9	481,6	179,6	1 077,9
1997	485,7	800,5 ²⁾	186,4	1 472,6
1998	504,7	405,6	249,6	1 159,9
1999	517,4	467,1	250,5	1 234,9
2000	766,8	542,0	291,7	1 600,5
Vertailukausi	509,1	634,5	210,2	1 354,5

1) Taulukossa ilmoitettu tuki on viljelijöille maksettu kokonaistuki, eikä ainoastaan 20% kannustinosa.

2) Luku poikkeaa muista vuosista.

Huomiot: Tukien vertailumäärässä ei ole huomioitu Agenda 2000-uudistuksen vaikutuksia yhteisötukiin. Markkinatuen nousu vertailukautta suuremmaksi on korvausta edelleen alentuneista tuottajahinnoista.

Vuonna 2000 pohjoisilla alueilla sovelletut yhteisön tuet (markkinatuki, hyvitykset ja maatalouden ympäristötoimenpiteet) eläin- ja kasvituotteille olivat 3216,4 milj. mk.

2.3. LIITTEEN II yhdistelmä: Tuotanto ja kaikki tuet 2000 tuotteittain

Pohjoisen tuen tasoa laskettaessa otettiin huomioon sekä yhteisön tuet että itse pohjoinen tuki ja tätä verrattiin kokonaistuen (maksettu suora tuki ja tuottajahintaero) tasoon vuonna 1993 (komission päätöksen liite II). Seuraavassa taulukossa esitetään tämä vertailu vuoden 2000 osalta.

Taulukko 4a. Kaikki tuet 2000 pohjoisilla tukialueilla(kotieläintalous)

Rivin Nro	Tuote	Kokonaistuki 2000 milj. mk	Kokonaistuki 1993 milj. mk	Ylitys/ Alitus %
	1. Eläintuotteet			
1.1.	Naudanliha	811	1 216	-33 %
1.2.	Lampaan- ja vuohenliha	32	35	-8 %
1.3.	Sianliha	230	301	-24 %
1.4.	Munat	21	109	-81 %
1.5.	Siipikarjanliha	35	44	-21 %
1.6.	Porot	17	41	-59 %
1.7.	Hevoset	36	32	12 %
1.8.	Maito	2 312	2 648	-13 %
	YHTEENSÄ 1	3 494	4 426,2	-21 %

Taulukko 4b. Kaikki tuet 2000 pohjoisilla tukialueilla (kasvinviljely)

Rivin Nro	Tuote	Kokonaistuki 2000 Milj. mk	Kokonaistuki 1993 milj. mk	Ylitys/ Alitus %
	2. Kasvituotteet			
2.1.	Sokerijuurikas	6	24	-75 %
2.2.	Tärkkelysperuna	12	40	-69 %
2.3.	Viljat ja muut peltokasvit	1 802	1 858	-3 %
2.4.	Ohra, kaura ja seosvilja		(1 616)	
2.5.	Muut viljat ja peltokasvit		(242)	
	<u>Puutarhatalous</u>			
2.6.	Kasvihuonevihannekset	100	187	-47 %
2.7.	Kukat	31	71	-57 %
2.8.	Avomaanvihannekset	7	44	-84 %
2.9.	Omenat	0,0	0,3	-84 %
2.10.	Metsämarjat ja sienet, pohj. Var.tuki	6,3	17,0	-63 %
	YHTEENSÄ 2	1 964,4	2 241,3	-12 %
	KAIKKI YHTEENSÄ	5 457,9	6 667,5	-18 %

Huomiot: Pohjoisilla alueilla vuonna 2000 maksetut kaikki tulotuet olivat 5457,9 milj. markkaa, mikä on 18 % alle vuoden 1993 vertailutaso. Vuoden 2000 luvuissa ovat mukana Agenda 2000-uudistuksen mukanaan tuomat korkeammat yhteisötuet (jotka ovat korvausta yhä edelleen alentuvista tuottajahinnoista). Sitä vastoin tätä korkeampaa tuottajahintaeroa ei ole huomioitu vuoden 1993 luvuissa.

3. POHJOISEN TUEN VAIKUTTAVUUS JA MERKITYS VUOSINA 1995 – 2000

3.1. Selvityksen perusteet

Maa- ja elintarviketaloudellisen tutkimuskeskuksen taloustutkimus on tehnyt varsin kattavan selvityksen⁵ pohjoisen tuen vaikuttavuudesta ja merkityksestä vuosina 1995-2000. Tämän luvun johtopäätökset perustuvat tähän selvitykseen.

Selvitettäessä maatalouselinkeinossa ja laajemmin pohjoisen alueen taloudessa tapahtunutta kehitystä lähtökohtana pidettiin tukijärjestelmälle asetettuja tavoitteita ja alkutuotannon ja tukialueen sosiaalis-taloudellista tilannetta tukijärjestelmän käyttöönottovaiheessa. Kehityksen ja muutosten mittaamiseen käytettiin indikaattoreita, jotka olivat saatavissa yleisistä tilastolähteistä ja hallinnon rekistereistä (Maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskus, Tilastokeskus). Keskeisiä tietolähteitä olivat yhdenmety hallinto- ja valvontajärjestelmä (IACS) ja yleinen tukien hallintajärjestelmä (YTJ). Tilatason vaikutusten arviointi perustui kannattavuuskirjanpitojen tuloksiin. Maaseudun säilymisen kriteerinä olivat alueella asuva väestö, alueella sijaitsevat yritykset mukaan lukien maatilat sekä ympäristötilan kehitys.

Pohjoisen tuen järjestelmä on osa maatalouspoliittisesta ohjauskokonaisuudesta. Tällaisesta kokonaisuudesta yksittäisen toimenpiteen vaikutusta maataloustuotantoon, maataloustuotteiden jalostukseen sekä tuotteiden ja tuotantopanosten jakeluun, kauppaan ja edelleen ympäristötilaan ja maaseudun säilymiseen on vaikea erottaa muista samanaikaisesti vaikuttavista tekijöistä.

⁵ Pohjoisen tuen vaikuttavuus ja merkitys vuosina 1995-2000, Maa- ja elintarviketalouden tutkimuskeskus

3.2. Pohjoisen tuen maksatus

Vuosien 1995 – 2000 pohjoisen tuen maksuvaltuudesta on käytetty noin 78 % (Taulukko 5). Maksetun kokonaismäärän jääminen maksuvaltuutta pienemmiksi on johtunut useista eri tekijöistä. Tuotteiden tuotantomäärät ja –alat ovat jääneet osittain vertailukautta pienemmiksi. Joillekin tuotteille pohjoisen tuen rajoitteet ovat estäneet tuen maksamisen täysimääräisenä. Valtiontaloudessa toteutettujen säästötoimenpiteiden vuoksi kaikkien tuotteiden yksikkötukia ei ole voitu maksaa komission päätösten maksuvaltuuden mukaisesti. Lisäksi yhtenäisen tukipolitiikan vuoksi tukitasoero Etelä-Suomen ja pohjoisen tuen alueiden välillä on haluttu pitää kohtuullisena, sillä liittymissopimuksen 141 artiklan perusteella Etelä-Suomessa maksettavien kotieläintukien maksuvaltuus on ollut tasoltaan selvästi pohjoisen tuen aluetta alempi.

Taulukko 5. Pohjoisen tuen määrä vuosina 1995 – 2000.

	1995	1996	1997	1998	1999	2000e
Sallittu pohjoinen tuki, milj. mk	950	950	1 330	1 787	2 209	2 639
Pohjoinen tuki C-alueella, milj. mk ¹⁾	811	789	1 070	1 325	1 665	2 105
- osuus C-alueen koko tuesta, % ²⁾	-	25	24	30	37	39

1) Tuotantovuoteen kohdistuneet tuet

2) EU:n rahoittamat, EU:n osarahoittamat ja kansalliset tuet yhteensä

3.3. Tuotteiden ja tuotantopanosten hintakehitys

EU-jäsenyyteen liittyvän kansallisen tukipaketin mitoitus perustui sekä tuotteiden ja tuotantopanosten oletettuun hintatasoon jäsenyydessä.

Jäsenyysehtojen mukaisesti tuottajahinnat sopeutettiin yhteisön hintatasoon ilman siirtymäkautta, mikä merkitsi markkinahintojen ja myyntitulojen huomattavaa laskua heti vuoden 1995 alussa. Vuosien 1995 – 2000 aikana tuottajahinnat ovat eräiltä osin jääneet huomattavasti heikommiksi kuin kansallista tukipakettia mitoitettaessa oletettiin (taulukko 6). Hintaodotukset ovat jääneet toteutumatta eräillä tuotteilla. Naudanlihan hinta on jäänyt enimmillään 26 % alle oletustason. Myös rehuviljan, kananmunien ja lampaanlihan hinnat ovat jääneet alle oletustason. Broilerinlihan ja leipäviljan hinnat ovat sitä vastoin ylittäneet odotusarvot ja maidon hinta on toteutunut lähes arvioiden mukaisesti.

Taulukko 6. Eräiden maataloustuotteiden EU-jäsenyyden aikaiset ennakoitut ja toteutuneet tuottajahinnat

		Hinta ennen EU-jäse- nyyttä ¹⁾	Ennakoitu EU- Hinta ¹⁾	Toteutuneet hinnat ²⁾					
				1995	1996	1997	1998	1999	2000
Maito	mk/l	2,93	2,04	2,00	2,02	2,07	2,05	2,04	2,07
Naudanliha, nuori ³⁾	mk/kg	24,74	16,00	15,25	14,08	13,60	14,54	14,09	13,61
Naudanliha, sonni ⁴⁾	”	27,63	19,00	15,77	14,53	14,06	15,07	14,60	14,12
Lehmäliha	”	20,60	13,99	12,28	10,67	9,15	10,04	9,58	8,79
Sianliha	”	16,29	8,36	7,83	7,80	8,16	7,36	6,60	7,56
Lampaanliha	”	24,20	16,80	10,04	8,73	8,54	9,58	9,10	9,96
Broilerinliha	”	13,36	6,20	6,40	6,70	6,80	6,90	6,67	6,61
Kananmunat	mk/kg	8,79	5,17	2,83	4,18	3,62	3,84	4,42	4,85
Leipävehnä	mk/kg	2,19	0,75	0,82	0,86	0,83	0,80	0,77	0,76
Leipäruis	”	2,26	0,75	0,84	0,85	0,84	0,82	0,80	0,75
Mallasohra	”	1,87	0,83	0,80	0,82	0,86	0,79	0,76	0,72
Rehuohra	”	1,63	0,75	0,68	0,70	0,69	0,68	0,68	0,66
Rehukaura	”	1,54	0,75	0,65	0,69	0,65	0,61	0,63	0,68

¹⁾ Lähde: MMM

²⁾ Lähde: Tike (Lihan hinta tehty vertailukelpoiseksi kuumapainovähennyksen osalta ja viljojen perushinnoista vähennetty arvioituna kuljetuskustannuksina 5 p/kg.)

³⁾ Naudanliha ilman lehmänlihaa

⁴⁾ Sonnit, teuraspaino yli 130 kg

Toisena elementtinä kansallisen tukipaketin mitoituksessa oli oletus maatalouden tuotantopanosten hintojen alenemisesta jäsenyyden seurauksena. Hintojen alentuminen oli seurausta sekä maataloustuotteiden hintojen alentumisesta (siemenet, rehut ja ostoeläimet) että erilaisten verojen ja maksujen poistumisesta (arvonlisäverolliset tuotantopanokset ja lannoitteet). Oletukset hintamuutoksista keskeisimpien tuotantopanosten osalta olivat seuraavat: ostorehut – 40 %, ostosiemenet –36 %, ostoeläimet –33 % ja lannoitteet –27 %.

Vuodesta 1994 vuoteen 1995 edellä mainittujen tuotantopanosten hinnat muuttuivat seuraavasti: ostorehut –29 %, ostosiemenet –35 %, ostoeläimet –30 % ja lannoitteet –17 %. Keskimäärin maatalouden tuotantopanosten hinnat alenivatkin noin viidenneksen ensimmäisen jäsenyysvuoden aikana edelliseen vuoteen verrattuna. Vuodesta 1995 vuoteen 2000 mennessä tuotantopanosten kokonaishintaindeksi on kuitenkin noussut runsaat 7 %. Voimakkainta hintojen nousu oli vuonna 2000, jolloin panoshinnat nousivat lähes 6 % edelliseen vuoteen verrattuna.

Maatalouden kansallisen tukipaketin mitoituksen lähtökohtana oli se tulonmenetyks, jonka oletettiin tapahtuvan markkinahintojen alenemisen seurauksena. Tukitarvetta arvioitaessa otettiin huomioon myös arviot tuotantokustannusten alenemisesta. Liittymisestä johtuvat tulonmenetykset eräiden tuotteiden kohdalla ovat olleet seurausta näiden tuotteiden hintojen jäämisestä oletushintoja alemmalle tasolle ja tuotantopanosten hintojen arvioitua vähäisemmästä laskusta. Hintapoikkeamien vaikutuksiin eri tuotantosuuntien tilojen välillä vaikuttaa siten sekä tilojen tuotto- että kustannusrakenne.

3.4. Tilalukumäärä

Pohjoisen tuen alueella maatilojen määrä on vähentynyt, mutta tuotantomäärissä ja tuotannon suhteellisessa osuudessa koko maan tuotannosta ei ole useimpien tuotteiden kohdalla tapahtunut

merkittäviä muutoksia. Pohjoisen tuen merkitys tilojen tulonmuodostuksessa on kasvanut arviointijakson aikana tuen kompensoidessa siirtymäkauden tuen vähenemistä. Vuodesta 1997, jolloin pohjoista tukea alettiin maksaa sioille ja siipikarjalle myös C1- ja C2-alueilla, vuoteen 2000 pohjoista tukea saaneiden tilojen määrä on vähentynyt 5 600 tilalla eli 13 % (Taulukot 7 ja 8). Vuonna 2000 koko maassa tulotukea (joko YMP tai kansallinen) saaneesta 77 900 tilasta noin puolet sai pohjoista tukea.

Taulukko 7. Pohjoista tukea saaneiden tilojen lukumäärä ja muutos (%) vuosina 1996-2000 ¹⁾

Tukialue	1996	1997	1998	1999	2000	Muutos 1997 – 2000	
						kpl	%
C1	10 835	12 922	12 237	11 744	10 954	-1 968	-15
C2	22 675	22 362	21 302	20 422	19 654	-2 708	-12
C2p	2 704	2 604	2 435	2 314	2 157	-447	-17
C3	3 591	3 498	3 323	3 235	3 047	-451	-13
C4	668	700	682	686	688	-12	-2
Yhteensä	40 473	42 086	39 979	38 401	36 500	-5 586	-13

¹⁾ Tilamäärän muutos on laskettu vuodesta 1997 vuoteen 2000, koska eläinyksikkökohtaista tukea sioille ja siipikarjalle alettiin maksaa vasta vuonna 1997, jolloin C1- ja C2-alueen sika- ja siipikarjatilat tulivat kattavammin mukaan pohjoisen tuen piiriin.

Taulukko 8. Pohjoista tukea saaneiden maatilojen lukumäärä tuotantosuunnittain ¹⁾ vuosina 1996-2000 ²⁾

Tuotantosuunta	1996	1997	1998	1999	2000	Muutos 1997 – 2000	
						kpl	%
Maidontuotanto	18 608	17 672	17 215	15 968	15 423	-2 249	-13
Muu nautakarjat.	4 893	4 267	4 170	3 764	3 534	-733	-17
Sianlihantuotanto	1 751	2 344	2 331	2 165	1 965	-379	-16
Viljanviljely	6 271	9 044	8 710	8 366	7 029	-2 015	-22
Muut	8 950	8 760	7 553	8 139	8 549	-211	-2
Yhteensä	40 473	42 086	39 979	38 401	36 500	-5 586	-13

* porsastuotanto, lihasiantuotanto ja muu sikatalous yhteensä

¹⁾ Tilan tuotantosuunta määräytyy viljelijän ilmoituksen mukaan.

²⁾ Tilamäärän muutos on laskettu vuodesta 1997 vuoteen 2000, koska eläinyksikkökohtaista tukea sioille ja siipikarjalle alettiin maksaa vasta vuonna 1997, jolloin C1- ja C2-alueen sika- ja siipikarjatilat tulivat kattavammin mukaan pohjoisen tuen piiriin.

Tilojen keskipeltoala kasvoi arviointijakson aikana kaikissa päätuotantosuunnissa. Vuonna 2000 tilakoko oli suurin sianlihantuotannossa, jossa tilojen keskikoko oli yli 35 ha. Maidontuotantotilojen keskikoko oli 30 ha ja muiden nautakarjatilojen hieman yli 25 ha. Viljantuotantoa harjoittavien tilojen keskikoko oli noin 23 ha ja muiden tuotantosuuntien keskikoko noin 14 ha. Eniten tilakoko kasvoi sianlihantuotannossa, jossa tilakoko kasvoi 6,7 ha vuodesta 1996 vuoteen 2000. Maitotilojen keskikoko kasvoi 3,8 ha ja muiden nautakarjatilojen keskikoko kasvoi 4,7 ha. Viljantuotantoon erikoistuneiden tilojen keskipeltoala kasvoi vajaa kolme hehtaaria.

3.5. Tuotannon kehitys

Pohjoisen tukialueen suhteellinen osuus koko maan kotieläintuotannosta on pysynyt melko vakaana useimpien tuotteiden kohdalla arviointijakson aikana (taulukko 9). Maidosta ja naudanhastasta tuotetaan noin 3/4 tukialueella. Tukialueen suhteellinen osuus maidontuotannosta on kasvanut 3 %-yksiköllä. Naudanhastassa tukialueen osuus on vaihdellut 72 %:sta 76 %:iin. Lampaanhastasta hieman yli puolet tuotetaan edelleen tukialueella, mutta alueen osuus koko

maan tuotannosta on laskenut vuodesta 1995 vuoteen 2000. Sianlihasta noin 40 % tuotetaan tukialueella ja tuotannon osuus on säilynyt lähes samana vuosina 1995-2000. Siipikarjanlihasta runsas kolmannes tuotetaan tukialueella. Pääosin siipikarjalihan tuotanto on kuitenkin keskittynyt pohjoisen tukialueen ulkopuolelle. Kanamunista tukialueella tuotetaan noin neljäsnes. Tuotanto on kuitenkin hieman aikaisempaa enemmän painottunut pohjoisen tukialueen ulkopuolelle.

Taulukko 9. Pohjoisen tukialueen osuus (%) tärkeimpien kotieläintuotteiden koko maan tuotannosta vuosina 1995-2000.

Tuote	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Maito	73	73	74	75	76	76
Sianliha	40	40	41	40	41	42
Naudanliha	73	72	72	72	74	76
Siipikarjanliha	30	30	30	33	36	34
Lampaanliha	62	60	64	59	53	52
Kanamunat	33	28	29	27	26	27

Lihantuotantoon tarkoitettua siipikarjaa lukuun ottamatta kotieläintuotannossa pohjoista tukea saaneiden tuotantoyksiköiden (eläinten) määrä on vuodesta 1997 lähtien alentunut vuosittain, joten tuotannon kasvu selittyi tuotosten kasvulla.

Kasvinviljelyn alueellinen sijoittuminen pohjoisen tuen alueella vuosina 1995-2000 on esitetty taulukossa 10. Leipäviljojen viljely (erityisesti vehnän viljely) on keskittynyt pääosin pohjoisen tukialueen ulkopuolelle. Rukiista noin viidennes tuotetaan tukialueella. Rukiin viljelyn laajuuteen vaikuttaa huomattavasti syksyn sääolot. Mallasohran ja sokerijuurikkaan viljely tapahtuu lähinnä pohjoisen tukialueen ulkopuolella. Vastaavasti nurmiviljely on suhteellisesti yleisempää pohjoisilla tukialueilla, mikä johtuu tukialueen voimakkaasta keskittymisestä maidon ja naudanlihan tuotantoon. Rehuviljasta yli puolet tuotetaan tukialueella. Rehuviljan viljelyn osuus tukialueella on myös kasvanut. Tärkkelysperunasta suurin osa viljellään (pinta-alasta 60 %) alueilla C1 ja C2.

Taulukko 10. Pohjoisen tukialueen osuus (%) tärkeimpien viljelykasvien koko maan viljelyaloista, kesantoalasta sekä puutarhatuotantoalasta vuosina 1995-2000

Kasvi	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Vehnä	4	3	2	2	3	5
Ruis	25	18	23	21	34	21
Rehuvilja	50	51	53	53	55	56
Mallasohra	5	5	6	6	6	8
Sokerijuurikas	10	9	9	8	8	8
Tärkkelysperuna	65	65	66	62	60	60
Öljykasvit	15	20	26	29	30	36
Nurmet	74	74	74	75	75	73
Kesanto	38	40	42	44	42	41
<i>Puutarhatuotanto</i>						
Avomaatuotanto	38	38	38	38	39	39
Kasvihuonetuotanto	43	44	44	44	44	45

Kasvinviljelytuotantoon ja välillisesti kotieläintuotannon tuotantomääriin sekä tuotannon taloudelliseen tulokseen vaikuttavat viljelykasvien satotasot ja niiden vuotuiset vaihtelut. Kasvinviljelyyn erikoistuneilla tiloilla vaikutukset ovat luonnollisesti korostuneemmat kuin kotieläintiloilla.

Tärkein syy satojen vuotuisvaihteluille on kasvukauden sääolosuhteiden vaihtelu. Vuosina 1995 – 2000 hehtaarisatojen vaihtelu oli ohralla 1 900 - 3 400 kg, kauralla 2 100 – 3 200 kg, kevätvehnällä 2 200 – 3 600 kg ja rukiilla 1 300 – 2 100 kg pohjoisella tukialueella. Kuivaheinän hehtaarisato on vaihdellut vastaavana aikana välillä 3 200 – 4 100 kg ja säilörehun 17 400 – 20 000 kg.

3.6. Tukien taloudelliset vaikutukset

Tarkastelujaksolla 1995 – 2000 pohjoisen tuen osuus maatalojen tulonmuodostuksessa on kasvanut. Vastaavasti siirtymäkauden tuet ovat asteittain alentuneet ja poistuneet vuoden 2000 alussa. Pohjoisen tuen merkitys on ollut kotieläintiloilla kasvinviljelytiloja suurempi. Vuonna 2000, jolloin tuki saavutti pitkäaikaisen tasonsa, pohjoinen tuki suhteessa viljelijäperheen maataloustuloon oli laadittujen laskelmien perusteella maitotiloilla 50 – 90 %, sikatiloilla noin 50 % ja viljatililla 10 – 20 % tukialueesta riippuen.

Vuoteen 1998 saakka käytettävissä olleiden kirjanpitoluostosten perusteella maito-, sika- ja viljatilojen kannattavuus on pääsääntöisesti ollut laskussa verrattuna jäsenyyttä edeltäneiden kolmen vuoden keskimääräiseen tilanteeseen. Missään tarkastelluista tuotantosuunnista ei ole vuoden 1994 jälkeen saavutettu viljelijäperheen palkalle ja pääomien korolle asetettuja tavoitteita eli kannattavuuskerroin jäi alle yhden. Tilaryhmistä paras kannattavuus on ollut sika- ja viljatililla ja huonoin maitotiloilla. Kuitenkin maito- ja sikatilojen välillä suhteellinen ero kannattavuudessa on säilynyt koko jakson ajan melko vakaana, joten uusien tulotukijärjestelmien käyttöönotto vuonna 1995 ei näyttäisi muuttaneen näiden kahden keskeisen tuotantosuunnan keskinäistä asemaa.

Vaikka tilat ovat keskimäärin kyenneetkin säilyttämään lähes entisen tulotasonsa mm. tilakokoaan kasvattamalla, tukijärjestelmä ei ole täysin pystynyt turvaamaan kannattavuuden säilymistä ennen EU-jäsenyyttä vallinneella tasolla. Ilman pohjoista tukea tilojen kannattavuus olisi romahtanut täysin.

3.7. Vaikutukset elintarvikeketjuun

Pohjoisen tuen järjestelmän piirissä olevien tuotteiden kaupan, jalostuksen ja markkinoiden tilanne on pysynyt tukialueella melko vakaana. Maataloudelta raaka-aineita ostavista elintarviketeollisuusyrityksistä meijereiden ja teurastamoiden määrä on vähentynyt arviointijakson aikana pohjoisen tuen alueella. Koko maan alueella toimivien jalostusyritysten kannalta tukialueen pohjoisimmat alueet voivat olla melko ongelmallisia: alueelta saatavat raaka-ainemäärät suhteessa jalostusyritysten kokonaisvolyymiin ovat pienet, kuljetuskustannukset ovat korkeita ja markkinat ovat kaukana.

Pohjoisen tuen järjestelmään kuuluvat maidon ja lihan kuljetustuet ovat välttämättömiä, koska ne auttavat säilyttämään tuotannon myös alueen syrjäisimmillä seuduilla. Tosin tukialueelle on syntynyt mm. useita pienteurastamoja (ns. tilateurastamot) ja muuta pienyritystoimintaa, jossa toiminta tukeutuu pääasiassa oman tilan tuotantoon ja paikalliseen kysyntään. Harvaanasutuilla, laajoilla syrjäisen maaseudun alueilla taloudellisesti kannattavaa tuotantoa ei voida kuitenkaan perustaa ainoastaan paikallisen kulutuksen varaan.

3.8. Vaikutukset ympäristön tilaan

Pohjoisen tuen järjestelmällä on pyritty vaikuttamaan ympäristönsuojelun toteutumiseen ja ympäristötilan säilymiseen asettamalla tuen maksatukseen ehtoja pellonkäytöstä (hyvät viljelytavat) ja eläinmääristä (mm. maksimieläintiheys). Koska ympäristön tilaan vaikuttavat useat eri toimenpideohjelmat, ei yksittäisen ohjelman vaikutuksia ole mahdollista erottaa kokonaisuudesta. Vaikka ympäristössä tapahtuvat muutokset ovatkin verraten hitaita, ympäristötilan muutoksista tehdyt tutkimukset osoittavat ympäristövaikutusten suunnan. Lannoitteiden ja torjunta-aineiden käyttö on selvästi vähentynyt. Nitraattitypen huuhtoutuma on vähentynyt eri alueilla 4 – 15 % ja eroosiofosforin 5 – 13 %. Liukoisen fosforin kuormitus on säilynyt ennallaan tai hieman lisääntynyt. Eri toimenpiteiden vaikutukset ovat näkyneet myönteisesti myös maaseutumaisemassa ja luonnon monimuotoisuudessa.

3.9. Sosio-ekonomiset vaikutukset

Pohjoisen tuen järjestelmä on osa niistä toimenpiteistä, joilla pyritään säilyttämään maan pohjoiset ja itäiset alueet asuttuna. Maaseudun säilymisen pahimpana uhkana merkittävällä osalla pohjoista tukialuetta on jatkuva väestömäärän väheneminen. Muuttoliike on suuntautunut paitsi muutamaa harvaan kasvukeskukseen pohjoisen tuen alueella pääosin Etelä-Suomeen. Kun muuttajat ovat nuoria ja koulutettuja, seurauksena on muuttotappioalueilla työvoiman keskimääräisen koulutustason aleneminen ja ikärakenteen vinoutuminen. Väestön vähenemisellä on puolestaan monia kerrannaisvaikutuksia: infrastruktuurin ylläpito vaikeutuu ja palvelut tulevat entistä kalliimmiksi. Kaiken kaikkiaan väestömäärän kehityksen negatiiviset vaikutukset muuttotappioalueiden kuntatalouteen ovat merkittävät. Ilman pohjoista tukea maataloustuotanto olisi kannattamatonta, ja monet pohjoisen alueen maatilat joutuisivat mitä todennäköisimmin lopettamaan tuotantonsa, mikä osaltaan lisääisi väestön muuttoliikettä pohjoisen alueen maaseudulta.

4. LOPPUPÄÄTELMÄT

Liittymisasiakirjan 142 artiklan mukaisesti komissio antoi 4. toukokuuta 1995 tekemällään päätöksellä 95/196/EY Suomelle luvan myöntää pitkäaikaisia kansallisia tukia 62. leveyspiirin pohjoispuolella sijaitsevilla maatalousalueilla ja tietyillä lähialueilla, joilla vallitsevat vastaavanlaiset maatalouden harjoittamisen erityisen vaikeaksi tekevät ilmasto-olosuhteet.

Tässä kertomuksessa on käsitelty myönnettyjä lupia ja saavutettuja tuloksia. Kertomus on laadittu Suomen viranomaisten liittymisasiakirjan 143 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimittamien tietojen perusteella ja se on tarkoitus esittää neuvostolle. Kertomuksen perusteella voidaan todeta seuraavaa:

- 1) Useimpien pohjoista tukea saaneiden alojen osalta voidaan vahvistaa, ettei sallittua tuotannon tai tuen taso ylitetty tarkastelukaudella. Tuotannon taso ylittyi kuitenkin seuraavissa tapauksissa:
  - lampaanlihassa vuosina 1996-97; tukea leikattiin seuraavina vuosina vastaava määrä;
  - sianlihassa vuonna 1997; tukea leikattiin seuraavana vuonna vastaava määrä;
  - siipikarjanlihassa vuosina 1996-97; tukea leikattiin seuraavina vuosina vastaava määrä;
  - maidossa vuosina 1998-2000; tukea leikattiin seuraavina vuosina vastaava määrä.

- 2) Tuotekohtaiset yhteisötuet (markkinatuet, luonnonhaittakorvaukset ja maatalouden ympäristötoimenpiteet) olivat alhaisemmat kuin sallittua pohjoista tukea vahvistettaessa huomioon otettu taso. Tästä syystä niiden soveltaminen ei johtanut ennen liittymistä sovelletun tuen ylittymiseen.
- 3) Jäsenvaltion suorittamat tarkastukset osoittavat, että tukea on sovellettu moitteettomasti.
- 4) Myönnetyt tuet ovat tärkeitä ympäristön suojelun ja maaseudun säilyttämisen kannalta. Sen vuoksi ne ovat liittymisasiakirjan 142 artiklan 3 kohdan kolmannen alakohdan mukaisia.

Suomen viranomaisten toimittamien tietojen perusteella komission katsoo, että yleisesti ottaen Suomen viranomaiset ovat soveltaneet pohjoisesta tuesta tehtyä päätöstä 95/196/EY moitteettomasti. Niissä harvoissa tapauksissa, joissa tuotannon enimmäismäärä on ylitetty, tukea on vähennetty tai sitä vähennetään komission päätöksen mukaisesti.

LIITE

Tuen ja tuotannon kehitys tuotteittain vuosina 1996-2000

Seuraavassa tarkastellaan tuen sekä tuotannon kehitystä tuotteittain. Tässä yhteydessä on otettava huomioon että eräiden tuotteiden osalta yksikkötuen taso kasvaa aina vuoteen 2000 saakka. Tällä yksikkötuen kasvulla korvataan osittain liittymissopimuksen artiklojen 138-140 mukaisen siirtymäkauden tuen alentumista.

1. ELÄINTUOTANTO

1.1. Naudanliha

Suomen naudanlihantuotannosta noin 72 % on peräisin pohjoisen tuen alueelta.

	Osa-alue					Yhteensä
	C1	C2	C2-pohj.	C3	C4	
1996	14 337	26 850	2 611	4 043	426	48 267
1997	15 065	27 760	2 613	4 027	439	49 904
1998	13 249	25 500	2 370	3 740	408	45 267
1999	12 544	24 771	2 272	3 816	423	43 826
2000	12 855	25 571	2 445	3 748	391	45 011
Vertailukauden aikana	18 400	31 700	3 600	5 600	600	59 900

1) lukuun ottamatta lehmänlihaa, jonka tuotanto vuonna 2000 oli 22 693 t (26 300 t vertailukaudella)

Huomiot: Naudanlihan tuotanto on koko tarkastelujakson ajan ollut alempi kuin vertailukauden aikana.

1.1.1. Emolehmät

Suomen emolehmistä noin 55 % kasvatetaan pohjoisen tuen alueella.

	Osa-alue					Yhteensä
	C1	C2	C2-pohj.	C3	C4	
Taulukko 2.1. Maksettu yksikkötuki 2000						
Sallittu tuki (FIM/NY)	1 900	1 950	2 400	2 850	3 950	
Sovellettu tuki (FIM/NY)	1 000	1 000	1 450	1 900	3 000	
Taulukko 2.2. Tuotantoyksiköt 1996-2000 (NY)						
1996	6 982	7 635	553	476	37	15 683
1997	7 163	7 956	589	467	40	16 215
1998	6 743	7 610	558	460	41	15 412
1999	6 181	7 247	562	376	41	14 406
2000	5 570	6 729	518	321	42	13 180
Vertailukauden aikana	6 550	7 100	650	900	150	15 350
Taulukko 2.3. Tuet 1996-2000 (milj. FIM)						
1996	0,7	1,1	0,3	0,5	0,1	2,7
1997	3,5	4,2	0,5	0,6	0,1	9,0
1998	4,4	5,5	0,7	0,7	0,1	11,4
1999	5,1	6,4	0,7	0,7	0,1	13,0
2000	5,5	6,7	0,7	0,6	0,1	13,6
Sallittu kokonaistuki vuoden 2000 taso	12,4	13,8	1,6	2,6	0,6	31,0

Huomiot: Emolehmien NY-määrä on vuosia 1996-97 lukuun ottamatta koko tarkastelukauden ollut vertailukauden tason alapuolella. Samoin maksettu kokonaistuki on jäänyt alle sallitun tason.

1.1.2. Sonnit

Noin 75 % Suomen sonneista kasvatetaan pohjoisen tuen alueella.

	C1	C2	Osa-alue C2-pohj.	C3	C4	Yhteensä
Taulukko 3.1. Sovellettu yksikkötuki 2000						
Sallittu tuki (FIM/NY)	2 450	2 500	2 950	4700- 5200	6300- 7800	
Sovellettu tuki (FIM/NY) 1)	2 450	2 500	2 950	4700- 5200	6300- 7800	
Taulukko 3.2. Tuotantoyksiköt 1996-2000 (NY)						
1996	28 168	53 184	5 554	7 622	774	95 302
1997	27 912	53 415	5 365	7 608	752	95 052
1998	27 630	54 552	5 306	7 776	781	96 046
1999	26 843	53 164	5 222	7 830	753	93 813
2000	26 597	52 748	5 391	7 811	704	93 251
Vertailukauden aikana	36 000	62 300	7 250	11 100	1 050	117 700
Taulukko 3.3. Tuet 1996-2000 (milj. FIM)						
1996	18,2	37,0	6,4	20,0	4,2	85,7
1997	30,4	60,9	8,6	15,5	2,4	117,8
1998	42,3	86,2	10,8	28,9	3,9	172,1
1999	53,1	107,2	12,9	32,7	4,5	210,3
2000	64,6	130,6	15,9	34,2	4,3	249,6
Sallittu kokonaistuki vuoden 2000 taso	88,2	155,8	21,4	54,4	6,7	326,5

1) Teurastetuista sonneista maksettiin osa-alueella C3: P1-P2: 780 FIM/teurastettu eläin, P3-P4: 1 080 FIM/teurastettu eläin sekä osa-alueella C4: P4: 1 080 FIM/teurastettu eläin ja P5: 1 980 FIM/teurastettu eläin.

Huomiot: Sonnien NY-määrä on koko tarkastelukauden ollut vertailukauden tason alapuolella. Samoin maksettu kokonaistuki on jäänyt alle sallitun tason.

1.1.3. Teurastettavaksi tarkoitetut hiehot

Noin 77 % Suomen teurashiehoista kasvatetaan pohjoisen tuen alueella.

	C1	C2	Osa-alue C2-pohj.	C3	C4	Yhteensä
Taulukko 4.1. Sovellettu yksikkötuki 2000						
Sallittu tuki (FIM/eläin)	1 680	1 720	2 000	2 240	2 720	
Sovellettu tuki (FIM/eläin)	1 150	1 150	1 440	1 690	2 200	
Taulukko 4.2. Tuotantoyksiköt 1996-2000 (eläintä)						
1996	11 808	21 277	2 164	3 372	343	38 964
1997	10 508	18 136	1 939	2 585	328	33 496
1998	9 132	16 462	1 726	2 385	288	29 993
1999	8 743	15 931	1 711	2 488	245	29 118
2000	9 001	16 727	2 030	2 278	246	30 281
Vertailukauden aikana	17 390	30 020	3 380	5 440	810	57 040
Taulukko 4.3. Tuet 1996-2000						
1996	4,2	8,3	1,7	3,1	0,5	17,8
1997	7,6	13,4	2,0	3,4	0,6	27,0
1998	9,9	18,1	2,4	4,1	0,6	35,2
1999	10,5	19,5	2,6	4,4	0,6	37,7
2000	10,4	19,2	2,9	3,8	0,5	36,9
Sallittu kokonaistuki vuoden 2000 taso	29,2	51,6	6,8	12,2	2,2	102,0

Huomiot: Hiehojen lukumäärä on koko tarkastelukauden ollut vertailukauden tason alapuolella. Samoin maksettu kokonaistuki on jäänyt alle sallitun tason.

1.2. Uuhet ja kutut

Pohjoisen tuen alueen lammastilojen tuotanto vastasi 52% koko Suomen lampaanlihan tuotannosta.

	C1	C2	Osa-alue C2-pohj.	C3	C4	Yhteensä
Taulukko 5.1. Sovellettu yksikkötuki 2000						
Sallittu tuki (FIM/NY)	2 450	2 500	2 950	4900- 5500	6600- 8200	
Sovellettu tuki (FIM/NY) uuhet	2 450	2 500	2 950	4900- 5500	6600- 8200	
Sovellettu tuki (FIM/NY) kutut	2 310	2 360	2 460	3060- 3260	3600- 4100	
Taulukko 5.2. Tuotantoyksiköt 1996-2000 (NY)						
1996	2 071	2 023	328	599	179	5 201
1997	2 063	2 093	407	655	169	5 388
1998	1 924	1 849	375	727	204	5 079
1999	1 688	1 569	313	689	222	4 480
2000	1 839	1 679	312	772	270	4 873
Vertailukauden aikana	2 027	2 116	540	827	376	5 886
Taulukko 5.3. Tuotanto 1996-2000 (t)						
1996	293	364	52	73	16	798
1997	290	342	41	60	10	741
1998	244	269	45	56	8	622
1999	174	177	43	41	6	441
2000	128	147	44	32	0	351
Vertailukauden aikana	223	276	60	111	41	711
Taulukko 5.4. Tuet 1996-2000 (milj. FIM)						
1996	1,3	1,4	0,4	2,0	0,9	6,0
1997	2,2	2,3	0,6	2,4	0,9	8,3
1998	2,6	2,7	0,7	3,0	1,1	10,2
1999	3,2	3,1	0,8	3,1	1,3	11,5
2000	4,4	4,1	0,9	3,8	1,6	14,8
Sallittu kokonaistuki vuoden 2000 taso	4,2	4,6	1,4	4,1	2,1	16,4

Huomiot: Uuhien ja vuohien NY-määrä on koko tarkastelukauden ollut vertailukauden tason alapuolella. Samoin maksettu kokonaistuki on jäänyt alle sallitun tason. Lampaanlihan kokonaistuotanto ylitti vuosina 1996-97 sallitun enimmäistason, jonka vuoksi tukea alennettiin vuosina 1997 ja 1998.

1.3. Siat

Pohjoisen tuen alueella tuotetaan 40-42% koko maan sianlihan tuotannosta.

	C1	C2	Osa-alue C2-pohj.	C3	C4	Yhteensä
Taulukko 6.1. Sovellettu yksikkötuki 2000						
Sallittu tuki (FIM/NY)	2 450	2 500	2 950	2 950	3 400	
Sovellettu tuki (FIM/NY)	2 000	2 000	2 480	2 480	2 900	

	C1	C2	Osa-alue C2-pohj.	C3	C4	Yhteensä
Taulukko 6.2. Tuotantoyksiköt 1996-2000 (NY)						
1996	76 091	40 453	2 071	2 422	7	121 044
1997	79 228	44 177	2 056	2 452	2	127 915
1998	78 271	43 596	1 933	2 371	0	126 172
1999	71 113	39 057	1 845	1 942	0	113 958
2000	71 478	38 996	1 747	1 842	0	114 062
Vertailukauden aikana	63 700	37 600	2 100	3 150	40	106 590
Taulukko 6.3. Tuotanto 1996-2000 (t)						
1996	43 001	23 644	1 144	1 395	10	69 193
1997	45 226	25 433	1 094	1 345	2	73 100
1998	46 782	25 072	1 160	1 339	0	74 354
1999	46 523	23 715	1 091	1 230	0	72 560
2000	47 011	23 517	1 160	1 047	0	72 735
Vertailukauden aikana ¹⁾	42 900	24 700	1 300	2 000	6	70 906
Taulukko 6.4. Tuet 1996-2000 (milj. FIM)						
1996	0,0	0,0	1,0	1,2	0,0	2,2
1997	28,0	16,3	1,9	2,3	0,0	48,5
1998	65,8	37,5	2,7	3,3	0,0	109,3
1999	95,6	53,3	3,5	3,7	0,0	156,0
2000	143,0	78,0	4,3	4,6	0,0	229,8
Sallittu kokonaistuki vuoden 2000 taso	156,1	94,0	6,2	9,3	0,1	265,7

1) Emakoiden liha (3,100 t) mukaan lukien.

Huomiot: Sikojen NY-määrä on ylittänyt vertailukauden tason koko tarkastelujakson ajan ja sianlihan kokonaistuotanto on ylittänyt sallitun enimmäistason vuosina 1997-2000. Sen sijaan kokonaistuki on koko tarkastelujakson ollut sallittua pienempi. Yksikkötukea on alennettu vuonna 1998 vuoden 1997 kokonaistuotannon ylittymisen vuoksi.

1.4. Siipikarja

1.4.1. Kanamunien tuotanto

Suomen kananmunantuotannosta noin 27% tapahtuu pohjoisen tuen alueella.

	C1	C2	Osa-alue C2-pohj.	C3	C4	Yhteensä
Taulukko 7.1. Sovellettu yksikkötuki 2000						
Sallittu tuki (FIM/NY)	2 450	2 500	2 950	3 400	4 500	
Sovellettu tuki (FIM/NY)	1 705	1 720	2 230	2 630	3 800	
Taulukko 7.2. Tuotantoyksiköt 1996-2000 (NY)						
1996	10 227	3 398	253	186	1	14 065
1997	11 563	4 516	345	224	0	16 648
1998	9 851	4 015	296	201	0	14 364
1999	8 630	3 714	282	198	1	12 825
2000	8 185	3 488	198	199	1	12 071
Vertailukauden aikana	16 000	6 300	680	330	4	23 314
Taulukko 7.3. Tuotanto 1996-2000 (t)						
1996	14 589	4 856	300	223	1	19 969
1997	15 121	5 906	451	293	0	21 771
1998	12 882	5 250	388	263	0	18 783
1999	11 285	4 857	368	259	1	16 771
2000	10 704	4 561	259	260	1	15 785
Vertailukauden aikana	16 950	8 000	1 000	1 000	2	26 952

	C1	C2	Osa-alue C2-pohj.	C3	C4	Yhteensä
Taulukko 7.4. Tuet 1996-2000 (milj. FIM)						
1996	0,0	0,0	0,3	0,1	0,00	0,4
1997	4,5	1,8	0,3	0,3	0,00	6,9
1998	6,8	2,9	0,4	0,3	0,00	10,4
1999	10,0	4,4	0,5	0,4	0,00	15,2
2000	13,9	6,0	0,5	0,5	0,00	20,9
Sallittu kokonaistuki vuoden 2000 taso	39,2	15,8	2,0	1,1	0,02	58,1

Huomiot: Kanojen NY-määrä on koko tarkastelukauden ollut vertailukauden tason alapuolella. Samoin maksettu kokonaistuki sekä kokonaistuotanto ovat jääneet alle sallitun maksimitason.

1.4.2. Siipikarjanlihan tuotanto

Suomen siipikarjanlihantuotannosta noin kolmasosa tapahtuu pohjoisen tuen alueella.

	C1	C2	Osa-alue C2-pohj.	C3	C4	Yhteensä
Taulukko 8.1. Sovellettu yksikkötuki 2000						
Sallittu tuki (FIM/NY)	2 450	2 500	2 950	3 400	4 500	
Sovellettu tuki (FIM/NY)	1 610	1 640	2 180	2 580	3 780	
Taulukko 8.2. Tuotantoyksiköt 1996-2000 (NY)						
1996	8 524	1 052	20	23	0	9 619
1997	11 254	1 712	21	4	0	12 991
1998	13 232	1 962	23	0	0	15 217
1999	17 152	2 360	51	1	0	19 564
2000	18 999	2 436	53	0	0	21 489
Vertailukauden aikana	7 700	1 400	170	25	1	9 296
Taulukko 8.3. Tuotanto 1996-2000 (t)						
1996	12 698	1 667	0	0	0	14 365
1997	14 038	1 788	0	0	0	15 826
1998	16 800	2 211	0	0	0	19 012
1999	20 347	2 842	0	0	0	23 189
2000	18 794	2 817	0	0	0	21 611
Vertailukauden aikana	8 335	1 075	10	20	1	9 441
Taulukko 8.4. Tuet 1996-2000 (milj. FIM)						
1996	0,0	0,0	0,2	0,0	0,0	0,2
1997	4,3	0,7	0,0	0,0	0,0	5,0
1998	7,6	1,2	0,0	0,0	0,0	8,8
1999	16,6	2,3	0,1	0,0	0,0	19,0
2000	30,6	4,2	0,1	0,0	0,0	34,9
Sallittu kokonaistuki vuoden 2000 taso						44,0

Huomiot: Lihasiipikarjan ja siipikarjaemojen NY-määrä on koko tarkastelukauden ylittänyt vertailukauden tason ja lihantuotanto on ylittänyt sallitun enimmäismäärän. Sen sijaan kokonaistuki on koko ajan ollut sallittua enimmäistasoa alempi. Yksikkötukea on alennettu vuosina 1997-1998 aikaisempien vuosien kokonaistuotannon ylittymisen vuoksi.

1.4.3. Siipikarja yhteensä

	C1	C2	Osa-alue C2-pohj.	C3	C4	Yhteensä
Tuet 1996-2000 (milj. FIM)						
1996	0,0	0,0	0,5	0,1	0,00	0,6
1997	8,7	2,5	0,3	0,3	0,00	11,8
1998	14,5	4,1	0,4	0,3	0,00	19,3
1999	26,6	6,7	0,6	0,4	0,00	34,3
2000	44,5	10,2	0,6	0,5	0,00	55,8
Sallittu kokonaistuki vuoden 2000 taso	58,1	19,3	2,5	1,2	0,02	81,1

Huomiot: Tuen kokonaistaso on koko tarkastelujakson säilynyt sallittua maksimitasoa alempana.

1.5. Hevoset

Suomenhevosista noin 61% kasvatetaan pohjoisen tuen alueella.

	C1	C2	Osa-alue C2-pohj.	C3	C4	Yhteensä
Taulukko 9.1. Sovellettu yksikkötuki 2000						
Sallittu tuki (FIM/NY)	2 500	2 500	2 500	2 500	2 500	
Sovellettu tuki (FIM/NY)	1 600	1 600	1 600	1 600	1 600	
Taulukko 9.2. Tuotantoyksiköt 1996-2000 (NY) ¹⁾						
1996	4 108	4 337	692	694	109	9 940
1997	4 152	4 626	676	770	102	10 325
1998	3 356	3 748	525	543	95	8 267
1999	3 286	3 641	507	561	92	8 087
2000	3 184	3 641	481	499	100	7 906
Vertailukauden aikana	2 400	2 800	340	390	70	6 000
Taulukko 9.3. Tuet 1996-2000 (milj. FIM)						
1996	0,0	0,0	0,0	0,0	0,00	0,0
1997	0,0	0,0	0,0	0,0	0,00	0,0
1998	0,0	0,0	0,0	0,0	0,00	0,0
1999	2,1	2,4	0,3	0,4	0,06	5,2
2000	5,1	5,8	0,8	0,8	0,15	12,6
Sallittu kokonaistuki vuoden 2000 taso	6,0	7,0	0,9	1,0	0,18	15,0

1) Siitostammat, suomenhevoset ja muut 1-3 v. hevoset.

Huomiot: Hevosten NY-määrä on ylittänyt vertailukauden tason koko tarkastelukauden ajan. Maksettu kokonaistuki on kuitenkin alittanut sallitun enimmäismäärän koko kauden ajan (huom: pohjoista tukea on hevosille maksettu vain vuosina 1999-2000).

1.6. Porot

Poroja kasvatetaan ainoastaan pohjoisen tuen alueella.

	C1	C2	Osa-alue C2-pohj.	C3	C4	Yhteensä
Taulukko 10.1. Sovellettu yksikkötuki 2000						
Sallittu tuki (FIM/eläin)				160	160	
Sovellettu tuki (FIM/eläin)				100	100	
Taulukko 10.2. Tuotantoyksiköt 1996-2000 (kpl)						
1996				71 200	141 600	212 800
1997				68 000	134 616	202 616
1998				65 824	130 314	196 138
1999				67 815	127 617	195 432
2000				70 576	132 813	203 389
Vertailukauden aikana				71 500	157 500	229 000
Taulukko 10.3. Poronlihan tuotanto 1996-2000 (t)						
1996				933	1 987	2 920
1997				620	1 380	2 000
1998				620	1 380	2 000
1999				746	1 404	2 150
2000				729	1 371	2 100
Vertailukauden aikana				1 073	2 370	3 443
Taulukko 10.4. Tuet 1996-2000 (milj. FIM)						
1996				6,7	17,3	24,0
1997				5,9	13,9	19,8
1998				4,1	10,9	15,0
1999				4,3	11,8	16,1
2000				4,6	12,3	16,9
Sallittu kokonaistuki				11,4	25,2	36,6

Huomiot: Porojen lukumäärä on säilynyt koko tarkastelukauden alle vertailukauden tason. Samoin maksettu tuki ja poronlihan tuotanto ovat alittaneet sallitut enimmäismäärät.

1.7. Yhteenvedo lihantuotannosta pohjoisella alueella

Komission päätöksen 2000/405/EY mukaisesti lihantuotantoa on ensin tarkasteltava kokonaistasolla. Seuraavassa taulukossa esitetään yhteenvedo tästä:

Taulukko 11.1. Lihantuotannon kehitys pohjoisilla alueilla, 1996-2000						
Tuotanto, tonnia	Naudanliha	Lampaan- ja vuohenliha	Sianliha	Siipikarjan- liha	Poronliha	Yhteensä
1996	48 267	798	69 193	14 365	2 920	135 543
1997	49 904	741	73 100	15 826	2 000	141 572
1998	45 267	622	74 354	19 012	2 000	141 255
1999	43 826	441	72 560	23 189	2 150	142 166
2000	45 011	351	72 735	21 611	2 100	141 808
Vertailukautena	59 900	711	70 906	9 441	3 443	144 401

Huomiot: Kun tarkastellaan C-alueen lihantuotantoa kokonaistasolla, on lihantuotanto säilynyt alle sallitun enimmäistason koko tarkastelukauden ajan.

1.8. Maito

Pohjoisen tuen alueella maitoa tuotti vuonna 2000 15 423 tilaa, joka on 76% maitotilojen kokonaismäärästä Suomessa. Ne tuottavat noin 75% Suomen maidosta.

	Osa-alue					
	C1	C2	C2-pohj.	C3	C4	Yhteensä
Taulukko 12.1. Sovellettu yksikkötuki vuonna 2000						
Sallittu (FIM/kg)	0,62	0,63	0,74	0,92-1,17	1,44-1,96	
Sovellettu (FIM/kg) ¹⁾	0,51	0,54	0,62	0,79-1,04	1,31-1,84	
Taulukko 12.2. Maidontuotanto 1996-2000 (t) ²⁾						
1996	516 232	909 480	100 175	163 321	22 616	1 711 824
1997	516 377	927 869	101 220	162 335	22 631	1 730 433
1998	515 772	961 009	99 286	169 132	23 137	1 768 336
1999	518 861	987 671	104 568	172 007	22 996	1 806 103
2000	526 961	1 018 021	104 820	173 331	23 218	1 846 351
Vertailukauden aikana ³⁾	534 234	922 953	104 024	165 651	24 000	1 750 862
Taulukko 12.3. Tuet 1996-2000 (milj. FIM)						
1996	84,3	156,6	28,2	104,3	24,4	397,8
1997	134,6	259,8	37,5	116,4	26,2	574,4
1998	165,0	334,4	43,2	132,3	28,3	703,2
1999	212,7	434,6	54,4	149,2	30,2	881,1
2000	268,8	549,8	65,0	167,6	32,7	1 083,9
Sallittu kokonaistuki vuoden 2000 taso	331,2	581,5	77,0	181,4	36,5	1 207,6

1) Osa-alueet: FIM/kg C3; P1=0,79; P2=0,89; P3-P4=1,04; C4: P4=1,31; P5=1,84.

2) Tuki koskee vain lehmänmaitoa.

3) Näitä määriä voidaan myöntää niihin määriin asti, jotka on myönnetty Suomen SLOM-kiintiölle päätetystä varakiintiöstä liittymisasiakirjan mukaan

Huomiot: Maidon kokonaistuotanto on ylittänyt sallitun enimmäismäärän vuosina 1998-2000. Tässä yhteydessä on otettava huomioon, että vertailukauden luvuissa ovat mukana kiintiökausien 1997/98 ja 1998/99 SLOM-lisäykset, mutta ei kiintiökausien 1999/2000 ja 2000/01 lisäyksiä. Maksettu kokonaistuki on säilynyt alle sallitun enimmäismäärän koko tarkastelukauden ajan. Yksikkötukia on alennettu vuosina 1999 ja 2000 kokonaistuotannon ylittymisen vuoksi.

1.9. Kuljetustuet

Kuljetustukea maksetaan Kainuun, Lapin läänin sekä Koillismaan alueilla kuljetetusta maidosta sekä Lapin läänin alueella kuljetetusta lihasta. Kuljetustukea maksetaan kompensoimaan osaa tilan ja ensimmäisen asteen jalostuspaikan välisistä kuljetuskustannuksista. Tällaiset tuet ilmoitetaan markkoina tonnia kohden (FIM/t, keskimääräinen kustannusarvio maitokuljetuksen osalta on 54 FIM/t ja lihakuljetuksen osalta 0,5 FIM/kg). Tuen määrän laskemisessa on otettu huomioon tilakohtainen meijeriin toimitettu keskimäärä, keskimääräinen tilatiheys meijerin keräilyalueella sekä tilojen ja meijerin keskimääräinen välimatka.

Maito- ja lihakuljetuksille yhteisön syrjäisillä alueilla maksettavaa tukea voidaan pitää 142 artiklan 3 kohdan kolmannen alakohdan mukaisena tuotteiden myyntiä helpottavana tukena ja tästä syystä hyväksyttävänä.

Taulukko 13.1. Kuljetustuet pohjoisen tuen alueella, yhteensä					
milj. Mk	1996	1997	1998	1999	2000
Sallittu	13,5	13,5	13,5	13,5	13,5
Sovellettu	9,6	9,6	9,5	9,8	9,8

Huomiot: Kuljetustuki on säilynyt koko tarkastelukauden ajan alle sallitun maksimitason.

2. KASVINTUOTANTO

2.1. Sokerijuurikas

Pohjoisen tuen alueella viljellään 8% koko maan sokerijuurikasalasta.

Yleisen pohjoiseen tukeen kuuluvan hehtaarituen lisäksi sokerijuurikkaille maksetaan erityistä hehtaarikohtaista tukea.

	C1	C2	Osa-alue C2-pohj.	C3	C4	Yhteensä
Taulukko 14.1. Sovellettu yksikkötuki 2000 ¹⁾						
Sallittu (FIM/ha)	2 000	200+2000	200+2000			
Sovellettu (FIM/ha)	1 200	200+1200	200+1200			
Taulukko 14.2. Peltoala 1996-2000 (ha)						
1996	3 119	133	3			3 255
1997	2 817	144	0			2 961
1998	2 496	152	0			2 648
1999	2 582	158	0			2 740
2000	2 159	159	0			2 318
Vertailukauden aikana	3 230	520	0	0	0	3 750
Taulukko 14.3. Tuotanto 1996-2000 (t)						
1996	11 708	501	11			12 220
1997	10 219	490	0			10 709
1998	9 052	519	0			9 571
1999	12 049	418	0			12 467
2000	12 113	717	0			12 830
Vertailukauden aikana	17 570	2 270	0	0	0	19 840
Taulukko 14.4. Tuet 1996-2000 (milj. FIM)						
1996	1,5	0,1	0,0			1,6
1997	2,2	0,1	0,0			2,4
1998	2,5	0,2	0,0			2,6
1999	3,0	0,2	0,0			3,2
2000	2,6	0,2	0,0			2,8
Sallittu kokonaistuki vuoden 2000 taso	6,5	1,1	0,0			7,6

1) Sisältää sekä yleisen hehtaarituen että sokerijuurikkaan hehtaarituen.

Huomiot: Sekä kokonaistuotanto että maksettu kokonaistuki ovat säilyneet koko tarkastelukauden alle sallitun enimmäismäärän.

2.2. Tärkkelysperuna

Pohjoisen tuen alueella viljellään 60% koko maan tärkkelysperuna-alasta.

Yleisen pohjoiseen tukeen kuuluvan hehtaarituen lisäksi tärkkelysperunalle maksetaan erityistä hehtaarikohtaista tukea.

	C1	C2	Osa-alue C2-pohj.	C3	C4	Yhteensä
Taulukko 15.1. Sovellettu yksikkötuki 2000 ¹⁾						
Sallittu (FIM/ha)	1 000	200+1000	200+1000			
Sovellettu (FIM/ha)	1 000	200+1000	200+1000			

	C1	C2	Osa-alue C2-pohj.	C3	C4	Yhteensä
Taulukko 15.2. Peltoala 1996-2000 (ha)						
1996	4 594	1 906				6 500
1997	4 132	1 701				5 832
1998	3 996	1 519				5 515
1999	3 406	1 387				4 792
2000	3 594	1 560				5 154
Vertailukauden aikana	4 490	2 090	0	0	0	6 580
Taulukko 15.3. Tuotanto 1996-2000 (t)						
1996	19 778	9 298				29 076
1997	22 411	9 179	0			31 591
1998	17 730	8 441	0			26 171
1999	12 049	4 178	0			16 227
2000	21 458	9 431	0			30 889
Vertailukauden aikana	24 160	9 400				33 560
Taulukko 15.4. Tuet 1996-2000 (milj. FIM)						
1996	1,8	1,1	0,0			2,9
1997	2,0	0,8	0,0			2,9
1998	2,2	1,1	0,0			3,3
1999	2,0	1,1	0,0			3,1
2000	3,5	1,9	0,0			5,4
Sallittu kokonaistuki	4,5	2,5				7,0

1) Sisältää sekä yleisen hehtaarituen että tärkkelysperunan hehtaarituen.

Huomiot: Kokonaispeltoala on säilynyt koko tarkastelukauden alle vertailukauden. Sekä kokonaistuotanto että maksettu kokonaistuki ovat säilyneet koko tarkastelukauden alle sallitun enimmäistason.

2.3. Viljat ja muut peltokasvit (yhteenvedo taulukoista 2.3.1. ja 2.3.2.)

Pohjoisen tuen alueella sijaitsevat tilat kattavat noin 42% Suomen viljantuotannosta.

	C1	C2	Osa-alue C2-pohj.	C3	C4	Yhteensä
Taulukko 16.1. Peltoala 1996-2000 (ha)						
1996	238 855	196 809	14 297	8 861	285	459 107
1997	248 919	199 757	14 312	9 488	93	472 568
1998	256 368	208 165	14 368	9 512	56	488 469
1999	254 005	213 152	14 744	9 742	29	491 673
2000	260 028	220 710	15 052	9 736	84	505 609
Vertailukauden aikana (ha)	286 780	237 500	20 720	12 600	100	557 700
Taulukko 16.2. Tuotanto 1996-2000 (t)						
1996	668 794	452 661	32 883	20 380	656	1 175 374
1997	815 927	597 839	39 895	22 892	210	1 476 763
1998	638 304	496 679	31 551	19 002	72	1 185 609
1999	683 045	553 282	36 833	23 369	50	1 296 580
2000	832 088	705 005	43 604	24 320	163	1 605 181
Vertailukauden aikana	900 400	717 800	52 500	32 500	0	1 703 200
Taulukko 16.3. Tuet 1996-2000 (milj. FIM)						
1996	0,0	39,4	2,9	3,5	0,2	46,0
1997	1,7	41,1	2,9	3,3	0,0	48,9
1998	6,1	35,6	2,4	3,0	0,0	47,1
1999	6,9	36,5	2,5	2,7	0,0	48,5
2000	6,6	46,1	3,2	3,8	0,0	59,8
Sallittu kokonaistuki	23,4	52,7	4,2	5,0	0,1	85,4

Huomiot: Viljelyala on koko tarkastelukauden ollut alle vertailukauden. Kokonaistuotanto ja maksettu kokonaistuki ovat säilyneet koko tarkastelukauden sallittuja enimmäismääriä pienempinä.

2.3.1. Ohra, kaura ja seosvilja

Pohjoisen tuen alueella viljellään noin 55% koko maan rehuvilja-alasta.

	C1	C2	Osa-alue C2-pohj.	C3	C4	Yhteensä
Taulukko 17.1. Sovellettu yksikkötuki 2000						
Sallittu (FIM/ha)	0	200	200	400	800	
Sovellettu (FIM/ha)	0	200	200	300	600	
Taulukko 17.2. Peltoala 1996-2000 (ha)						
1996	218 428	191 277	14 050	8 820	283	432 858
1997	230 567	192 602	13 956	9 172	59	446 355
1998	230 203	198 935	14 092	9 399	56	452 684
1999	226 332	204 019	14 473	9 619	29	454 473
2000	221 695	208 039	14 600	9 546	82	453 962
Vertailukauden aikana	248 000	227 050	19 900	12 600	100	507 650
Taulukko 17.3. Tuotanto 1996-2000 (t)						
1996	611 598	439 937	32 315	20 286	651	1 104 787
1997	760 870	577 805	39 078	22 196	142	1 400 090
1998	575 507	478 218	31 026	18 798	72	1 103 622
1999	611 096	530 451	36 183	23 086	50	1 200 866
2000	709 425	665 726	42 341	23 864	163	1 441 519
Vertailukauden aikana	809 400	680 000	52 000	32 000	0	1 573 400
Taulukko 17.4. Tuet 1996-2000 (milj. FIM)						
1996	0,0	38,3	2,8	3,5	0,2	44,8
1997	0,0	39,2	2,8	3,3	0,0	45,3
1998	0,0	31,9	2,3	3,0	0,0	37,1
1999	0,0	32,7	2,3	2,7	0,0	37,7
2000	0,0	41,6	2,9	2,9	0,0	47,4
Sallittu kokonaistuki	0,0	45,4	4,0	5,0	0,1	54,5

Huomiot: Viljelyala on koko tarkastelukauden ollut alle vertailukauden. Kokonaistuotanto ja maksettu kokonaistuki ovat säilyneet koko tarkastelukauden sallittuja enimmäismääriä pienempinä.

2.3.2. Muut viljat ja muut peltokasvit

	C1	C2	Osa-alue C2-pohj.	C3	C4	Yhteensä
Taulukko 18.1. Sovellettu yksikkötuki 2000 ¹⁾						
Sallittu (FIM/ha)	800	200+800	200+800			
Sovellettu (FIM/ha) ²⁾	350-800	200 + ...	200 + ...			
Taulukko 18.2. Peltoala 1996-2000 (ha)						
1996	20 427	5 532	247	41	2	26 249
1997	18 352	7 155	355	316	34	26 213
1998	26 165	9 231	276	113	0	35 786
1999	27 673	9 133	271	123	0	37 199
2000	38 332	12 671	451	190	3	51 647
Vertailukauden aikana	38 780	10 450	820	0	0	50 050

	C1	C2	Osa-alue C2-pohj.	C3	C4	Yhteensä
Taulukko 18.3. Tuotanto 1996-2000 (t)						
1996	57 196	12 724	568	94	5	70 587
1997	55 057	20 034	817	696	69	76 673
1998	62 797	18 461	525	204	0	81 987
1999	71 949	22 832	650	283	0	95 714
2000	122 663	39 279	1 264	456	0	163 662
Vertailukauden aikana	91 400	37 800	500	500		130 200
Taulukko 18.4. Tuet 1996-2000 (milj. FIM)						
1996	0,0	1,1	0,1	0,0	0,0	1,2
1997	1,7	1,9	0,1	0,0	0,0	3,6
1998	6,1	3,7	0,1	0,0	0,0	10,0
1999	6,9	3,8	0,1	0,0	0,0	10,8
2000	6,6	4,5	0,3	0,0	0,0	11,4
Sallittu kokonaistuki vuoden 2000 taso	23,4	7,3	0,2			30,9

- 1) Sisältää sekä yleisen hehtaarituen että kasvikohtaisen hehtaarituen.
- 2) Alueilla C2 ja C2p tuki oli 160 FIM/ha sekä 210 – 400 FIM/ha riippuen kasvista.

Huomiot: Maksettu kokonaistuki on säilynyt koko tarkastelukauden alle sallitun enimmäistason. Vuonna 2000 viljelyala ylitti vertailukauden tason samoin kuin kokonaistuotanto ylitti sallitun enimmäistason. On huomattava että peltokasvien osalta kokonaistuotannon määrän ylittyminen johtaa tuen leikkaamiseen vain jos kokonaistuotannon ylittyminen on keskimäärin yli 10 % kahtena peräkkäisenä vuotena.

2.4. Vihannekset, kukat ja kasvit kasvihuoneissa

Pohjoisen tuen alueen kasvihuonetuotanto edustaa noin 45% koko maan tuotannosta.

Tukea myönnetään pääasiassa tomaatin, kurkun, salaatin, tillin, persiljan, etikkakurkkujen, kaalin, paprikan, leikkokukkien ja vihannesten viljelyyn.

Tuoteluokittain tilanne ilmenee kappaleista 2.4.1. ja 2.4.2.

2.4.1. Vihannekset

	C1	C2	Osa-alue C2-pohj.	C3	C4	Yhteensä
Taulukko 19.1. Tuotantoala 1996-2000 (ha)						
1996	116,0	26,0	1,2	0,7	0,7	144,6
1997	118,8	28,5	1,6	1,0	0,7	150,6
1998	116,2	28,8	1,4	1,2	0,7	148,2
1999	120,9	31,0	1,3	1,2	0,6	155,0
2000	120,5	31,2	1,4	1,0	0,6	154,7
Vertailukauden aikana	116,0	29,0	1,1	1,1	0,6	147,8
Taulukko 19.2. Tuotanto 1996-2000 (t)						
1996	36 156	8 398	260	151	91	45 058
1997	37 179	7 767	351	193	98	45 588
1998	35 589	8 145	299	165	74	44 272
1999	40 014	10 317	290	160	82	50 863
2000	37 594	9 349	399	205	73	47 620
Vertailukauden aikana	41 000	10 000	400	400	200	52 000

	C1	C2	Osa-alue		C4	Yhteensä
			C2-pohj.	C3		
Taulukko 19.3. Tuet 1996-2000 (milj. FIM)						
1996						0,0
1997						0,0
1998						22,9
1999						59,0
2000						99,6
Sallittu kokonaistuki vuoden 2000 taso						107,0

Huomiot: Tuotantoala on vuosina 1997-2000 ylittänyt vertailukauden tason. Kokonaistuotanto sekä maksettu kokonaistuki ovat kuitenkin jääneet alle sallitun enimmäistason koko tarkastelukauden ajan.

2.4.2. Kukut ja kasvit

	C1	C2	Osa-alue		C4	Yhteensä
			C2-pohj.	C3		
Taulukko 20.1. Sovellettu yksikkötuki 2000						
Sallittu (FIM/m ²)	40-80	40-81	40-82	40-83	40-84	
Sovellettu (FIM/m ²)	34 ja 68	34 ja 68	34 ja 68	34 ja 68	34 ja 68	
Taulukko 20.2. Tuotantoala 1996-2000 (ha)						
1996	26,8	19,0	2,2	4,3	0,4	52,7
1997	30,1	20,9	2,8	5,6	0,4	59,8
1998	28,1	19,8	2,6	5,0	0,0	55,4
1999	32,1	20,7	2,7	5,4	0,2	61,1
2000	33,2	21,3	2,7	5,4	0,3	62,9
Vertailukauden aikana	26,7	20,0	2,6	5,2	0,6	55,1
Taulukko 20.3. Tuotanto 1996-2000 (milj. kpl)						
1996	27,8	17,4	1,7	2,9	0,2	50,0
1997	28,7	15,5	1,4	2,3	0,2	48,2
1998	30,8	15,9	1,4	2,1	0,2	50,4
1999	34,2	15,4	1,6	2,6	0,1	53,9
2000	30,9	14,6	1,4	2,3	0,1	49,3
Vertailukauden aikana	(*)	(*)	(*)	(*)	(*)	60,0
Taulukko 20.4. Tuet 1996-2000 (milj. FIM)						
1996						0,0
1997						0,0
1998						8,5
1999						18,4
2000						30,8
Sallittu kokonaistuki vuoden 2000 taso						39,8

Huomiot: Tuotantoala on vuosina 1997-2000 ylittänyt vertailukauden tason. Kokonaistuotanto sekä maksettu kokonaistuki ovat kuitenkin jääneet alle sallitun enimmäistason koko tarkastelukauden ajan.

2.5. Avomaavihannekset

Pohjoisen tuen alueen tuotanto edustaa noin 39% koko maan avomaanvihannesten tuotannosta.

	C1	C2	Osa-alue C2-pohj.	C3	C4	Yhteensä
Taulukko 21.1. Sovellettu yksikkötuki 2000 ¹⁾						
Sallittu (FIM/ha)	2 350	200+2350	200+2350	400+2350	800+2350	
Sovellettu (FIM/ha)	2 350	200+2350	200+2350	300+2350	600+2350	
Taulukko 21.2. Tuotantoala 1996-2000 (ha)						
1996	1 604	728	74	98	4	2 508
1997	1 317	513	53	44	2	1 930
1998	1 109	430	34	45	1	1 619
1999	1 253	496	42	48	1	1 840
2000	1 407	586	44	80	5	2 122
Vertailukauden aikana	1 285	678	52	68	2,0	2 085
Taulukko 21.3. Tuotanto 1996-2000 (t)						
1996	28 617	9 362	895	859	25	39 758
1997	30 703	11 802	990	517	22	44 033
1998	22 515	7 067	550	317	5	30 454
1999	30 100	11 200	880	820	6	43 006
2000	31 899	12 158	1 021	929	20	46 027
Vertailukauden aikana	39 000	20 000	1 600	2 000	60	62 660
Taulukko 21.4. Tuet 1996-2000 (milj. FIM)						
1996	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
1997	1,1	0,5	0,1	0,1	0,0	1,8
1998	1,2	0,5	0,0	0,1	0,0	1,8
1999	2,3	1,0	0,1	0,1	0,0	3,4
2000	3,2	1,3	0,1	0,2	0,0	4,8
Sallittu kokonaistuki vuoden 2000 taso	3,0	1,7	0,1	0,2	0,0	5,1

1) Sisältää sekä yleisen hehtaarituen että avomaanvihannesten hehtaarituen.

Huomiot: Tuotantoala ylitti vuosina 1996 ja 2000 vertailukauden tason. Kokonaistuotanto sekä maksettu kokonaistuki ovat kuitenkin jääneet alle sallitun enimmäistason koko tarkastelukauden ajan.

2.6. Omenat

Pohjoisen tuen alueella kasvatetaan vain vähän omenia. Viljelyalan osuus on 6 prosenttia ja tuottajia on 117 kpl. Tätä viljelyalaa ei ole liitetty muiden vihannesten ja hedelmien viljelyalaan, koska myönnetyn tuen taso on erilainen.

	C1	C2	Osa-alue C2-pohj.	C3	C4	Yhteensä
Taulukko 22.1. Sovellettu yksikkötuki 2000 ¹⁾						
Sallittu (FIM/ha)	920	200+920	200+920			
Sovellettu (FIM/ha)	920	200+920	200+920			
Taulukko 22.2. Tuotantoala 1996-2000 (ha)						
1996	5,8	3,2	0,0			9,0
1997	5,6	3,1	0,0			8,7
1998	6,9	4,8	0,0			11,7
1999	14,6	8,1	0,7			23,4
2000	17,9	12,4	1,5			31,8
Vertailukauden aikana	5,0	5,0	0,0			10,0

	C1	C2	Osa-alue C2-pohj.	C3	C4	Yhteensä
Taulukko 22.3. Tuotanto 1996-2000 (t)						
1996	12,3	5,8				18,1
1997	30,4	13,9				44,3
1998	17,2	4,3				21,5
1999	21,9	12,2				34,1
2000	26,0	17,0				43,0
Vertailukauden aikana	50	50	0			100
Taulukko 22.4. Tuet 1996-2000 (milj. FIM)						
1996	0,00	0,00	0,00			0,00
1997	0,00	0,00	0,00			0,00
1998	0,00	0,00	0,00			0,00
1999	0,00	0,00	0,00			0,00
2000	0,01	0,00	0,00			0,02
Sallittu kokonaistuki vuoden 2000 taso	0,01	0,01	0,00			0,01

1) Sisältää sekä yleisen hehtaarituen että omenan hehtaarituen.

Huomiot: Tuotantoala on ylittänyt vertailukauden tason vuosina 1998-2000. Kuitenkin tukea maksettiin vuonna 2000 vain 17.3 hehtaarille. Kokonaistuotanto on koko tarkastelukauden ajan alittanut sallitun enimmäistason. Maksettu kokonaistuki on vuonna 2000 ylittänyt sallitun enimmäistason 6000 markalla (1000 eurolla). Tämä pieni ylitys voidaan laskea desimaalipyöristyksen piiriin kuuluvaksi.

2.7. Puutarhatuotteiden varastointituki

2000	C1	C2	Osa-alue C2-pohj.	C3	C4	Yhteensä
Taulukko 23.1. Sallittu ja sovellettu yksikkötuki 2000 FIM/m ³ /vuosi						
Lämpötilaa valvotaan,	120	120	120	120	120	
Lämpötilaa ei valvota,	80	80	80	80	80	
Taulukko 23.2. Varastointitapa 1996-2000 (m ³)						
Lämpötilaa valvotaan, 1996						45 047
Lämpötilaa ei valvota, 1996						11 000
Lämpötilaa valvotaan, 1997						55 597
Lämpötilaa ei valvota, 1997						12 052
Lämpötilaa valvotaan, 1998						42 293
Lämpötilaa ei valvota, 1998						6 565
Lämpötilaa valvotaan, 1999						58 536
Lämpötilaa ei valvota, 1999						9 820
Lämpötilaa valvotaan, 2000						57 318
Lämpötilaa ei valvota, 2000						9 719
Taulukko 23.3. Tuet 1996-2000 (milj. FIM)						
1996						5,6
1997						5,3
1998						4,3
1999						5,5
2000						5,4
Sallittu kokonaistuki						15,0

Huomiot: Kokonaistuen määrä on koko tarkastelukauden säilynyt sallitun enimmäismäärän alapuolella.

2.8. Metsämarjojen ja sienten varastointituki

	C1	C2	Osa-alue C2-pohj.	C3	C4	Yhteensä
Taulukko 24.1. Sovellettu yksikkötuki 2000						
Sallittu (FIM/kg/vuosi)	2,50	2,50	2,50	2,50	2,50	
Sovellettu (FIM/kg/vuosi)	max. 2,50	Max. 2,50	max. 2,50	max. 2,50	max. 2,50	
Taulukko 24.2. Tuet 1996-2000 (milj. FIM)						
1996						0,0
1997						0,9
1998						1,0
1999						2,0
2000						0,9
Sallittu kokonaistuki						2,0

Huomiot: Kokonaistuki on säilynyt koko tarkastelukauden sallitun enimmäismäärän mukaisena.

2.9. Laitumet, kesannointi ja ruokaperunat ym

Koko maan nurmialasta noin kolme neljäsosaa sijaitsee pohjoisen tuen alueella. Vuosittaisesta koko maan kesantoalasta runsaat 40% on pohjoisen tuen alueella.

	C1	C2	Osa-alue C2-pohj.	C3	C4	Yhteensä
Taulukko 25.1. Sovellettu yksikkötuki 2000						
Sallittu (FIM/ha)	0	200	200	400	800	
Sovellettu (FIM/ha)	0	200	200	300	600	
Taulukko 25.2. Viljelyalat 1996-2000 ha						
1996	211 452	327 589	39 848	58 189	8 998	646 076
1997	179 046	301 794	36 948	54 128	8 866	580 782
1998	185 263	303 518	35 961	53 761	8 138	586 640
1999	187 927	307 833	35 567	54 107	8 373	593 806
2000	212 993	324 135	36 989	55 600	8 939	638 656
Vertailukauden aikana	239 322	404 846	60 868	121 464	19 612	846 812
Taulukko 25.3. Tuet 1996-2000						
1996	0,0	65,5	8,0	23,3	7,2	104,0
1997	0,0	60,3	7,4	19,6	5,9	93,2
1998	0,0	48,7	5,8	17,2	5,1	76,8
1999	0,0	49,3	5,7	15,4	5,0	75,3
2000	0,0	64,8	7,4	22,2	5,4	99,8
Sallittu kokonaistuki (milj. FIM)	0,0	81,0	12,2	48,6	15,7	157,4

Huomiot: Viljelyala on säilynyt koko tarkastelukauden ajan alle vertailukauden ja maksettu kokonaistuki on alittanut sallitun enimmäismäärän.

3. NUORET VILJELIJÄT

Koko maan nuorista viljelijöistä pohjoisen tuen alueella on noin 55%.

	C1	C2	Osa-alue C2-pohj.	C3	C4	Yhteensä
Taulukko 26.1. Sovellettu yksikkötuki 2000						
Sallittu (FIM/ha)	200	200	200	200	200	
Maksettu (FIM/ha)	160	160	160	160	160	
Taulukko 26.2. Peltoala 1996-2000 (ha)						
1996	178 885	228 715	21 753	29 520	3 585	462 458
1997	176 505	226 512	21 472	29 305	3 560	457 353
1998	172 510	229 812	20 772	27 849	3 512	454 454
1999	169 960	227 563	21 074	28 288	3 566	450 451
2000	173 291	227 027	21 823	28 705	3 780	454 626
Taulukko 26.3. Tilalukumäärät 1996-2000						
1996	7 736	9 364	1 074	1 499	260	19 933
1997	7 283	8 849	1 011	1 430	281	18 854
1998	6 643	8 158	896	1 284	267	17 248
1999	6 161	7 594	820	1 240	271	16 086
2000	5 822	7 007	751	1 131	261	14 972
Taulukko 26.4. Tuet 1996-2000 (milj. FIM)						
1996	35,8	45,8	4,4	5,9	0,7	92,5
1997	31,7	41,1	3,9	5,3	0,6	82,6
1998	27,6	36,7	3,3	4,5	0,6	72,7
1999	27,2	36,4	3,4	4,5	0,6	72,0
2000	27,7	36,3	3,5	4,6	0,6	72,7
Sallittu kokonaistuki	36,6	46,4	4,5	6,0	0,7	94,2

Huomiot: Kokonaistuki on säilynyt sallitun enimmäismäärän alapuolella koko tarkastelukauden ajan.

4. KÄYTETTY MAATALOUSMAA (UAA)

Pohjoisen tuen alueella on noin 52% koko maan käytetystä maatalousmaasta.

Taulukko 27. Käytetty maatalousmaa (UAA), ha						
	C1	C2	Osa-alue C2-pohj.	C3	C4	Yhteensä
Käytetty ala 1996	451 923	525 135	54 220	67 148	9 287	1 107 713
Käytetty ala 1997	436 386	503 961	51 354	63 667	14 961	1 070 330
Käytetty ala 1998	447 384	514 160	50 378	63 324	8 195	1 083 442
Käytetty ala 1999	449 340	523 085	50 358	63 904	8 404	1 095 090
Käytetty ala 2000	450 937	531 939	50 279	64 876	8 911	1 106 942
Vertailukauden ala	535 255	645 788	81 644	134 138	19 715	1 416 540

Huomiot: Käytetyn maatalousmaan ala on säilynyt vertailukauden alaa pienempänä koko tarkastelukauden ajan.